

Mijnwaterbron Ganzeweide Heerlen

Inhoudsopgave

Ruimtelijke onderbouwing	4
Hoofdstuk 1 Inleiding	5
1.1. Aanleiding	
1.2. Situering besluitgebied	
1.3. Juridische status	
1.4. Planvorm	
1.5. Leeswijzer	
Hoofdstuk 2 Planologisch beleidskader	11
2.1. Rijksbeleid	
2.2. Provinciaal beleid	
2.3. Regionaal beleid	
2.4. Gemeentelijk beleid	
Hoofdstuk 3 Gebiedsbeschrijving	28
3.1. Ruimtelijke en functionele structuur	
Hoofdstuk 4 Planbeschrijving	30
Hoofdstuk 5 Omgevingsaspecten	34
5.1. Bodem	
5.2. Geluid	
5.3. Luchtkwaliteit	
5.4. Bedrijfshinder	
5.5. M.e.r.-plicht	
5.6. Externe veiligheid	
5.7. Ecologie	
5.8. Verkeer en parkeren	
5.9. Water	
5.10. Archeologie	
5.11. Cultuurhistorie	
5.12. Niet gesprongen explosieven en na-ijleffecten mijnbouw	
Hoofdstuk 6 Afweging belangen	59
Hoofdstuk 7 Uitvoerbaarheid	60
7.1. Economische uitvoerbaarheid	
Hoofdstuk 8 Procedure en overleg	61
8.1. Procedurestappen	
8.2. Vooroverleg	
8.3. Zienswijzen procedure omgevingsvergunning	
8.4. Beroep en hoger beroep	
Bijlagen bij ruimtelijke onderbouwing	63
Bijlage 1 Inrichting terrein tijdelijke situatie	64
Bijlage 2 Inrichting terrein definitieve situatie	66
Bijlage 3 Inrichting bovengrondse unit	68
Bijlage 4 Verkennend bodemonderzoek	70
Bijlage 5 Aanmeldnotitie m.e.r.	186
Bijlage 6 Besluit MER	210
Bijlage 7 Kwalitatieve risicoanalyse	218
Bijlage 8 Toets stikstofdepositieberekening	252
Bijlage 9 Quickscan flora en fauna	296
Bijlage 10 Sonderingsonderzoek	297

Ruimtelijke onderbouwing

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1. Aanleiding

Onder Heerlen bevindt zich een enorm stelsel van mijngangen. Sinds de sluiting van de mijnen zijn die ondergelopen met grondwater. Dit grondwater wordt opgewarmd door de aarde: hoe dieper in de aarde, hoe hoger de temperatuur. Het water in de dieper gelegen mijngangen kan gebruikt worden om gebouwen te verwarmen en het water uit hoger gelegen gangen om gebouwen te koelen.

Mijnwater Energy B.V. is voornemens nabij de Ganzeweide een nieuwe bron te realiseren waar mijnwater wordt opgepompt ten behoeve van het verwarmen van gebouwen en waar koud(er) water geïnjecteerd wordt. Momenteel zijn in Heerlen verschillende kantoren en woongebieden aangesloten op het mijnwater. Het gebruik hiervan is momenteel dermate groot dat behoefte is aan een nieuwe bron. De bron is noodzakelijk om te kunnen garanderen dat in de koude wintermaanden er voldoende mijnwater opgepompt kan worden om de huizen en kantoren te kunnen verwarmen.

Het besluitgebied valt onder de werking van het bestemmingsplan 'Heerlerheide west', dat op 4 september 2009 is vastgesteld door de gemeenteraad van Heerlen. Het besluitgebied is daarin bestemd tot 'Groen', 'Waterstaatsvoorziening (bufferbassin)' en de dubbelbestemming 'waterstaatsvoorzieningen (beschermingszone)'. De gronden binnen de bestemming 'Groen' zijn bestemd voor goenvoorzieningen voor de opvang, berging, infiltratie en afvoer van water, als mede voor wegen, paden, parkeren en voorzieningen van openbaar nut. De gronden binnen de bestemming 'waterstaatsvoorziening (bufferbassin)' zijn bestemd voor een buffer voor de opvang van hemelwater, met een beschermingszone van 5 meter.

De realisatie en exploitatie van een waterbron ten behoeve van een energienetwerk is conform het vigerend bestemmingsplan niet toegestaan. Echter kan de ontwikkeling wel mogelijk worden gemaakt door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo, artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°). Een voorwaarde daarbij is dat middels een ruimtelijke onderbouwing wordt aangetoond dat het initiatief van een goede ruimtelijke ordening getuigt. In dat kader is deze ruimtelijke onderbouwing opgesteld.

Onderhavige onderbouwing ziet op twee fasen: de tijdelijke realisatiefase en de definitieve gebruiksfase. Het besluitgebied van beide fasen zijn verschillend. Dit wordt nader beschreven in paragraaf 1.2 en in hoofdstuk 4.

1.2. Situering besluitgebied

Het besluitgebied en daarmee de beoogde waterbron is voorzien ten oosten van de Terhoevenderweg. De beoogde locatie grenst een bedrijventerrein en is een braakliggend halfverhard terrein. Het bedrijventerrein wordt ontsloten door de Ganzenweide. Ten zuiden van het besluitgebied is een woonwijk gelegen.

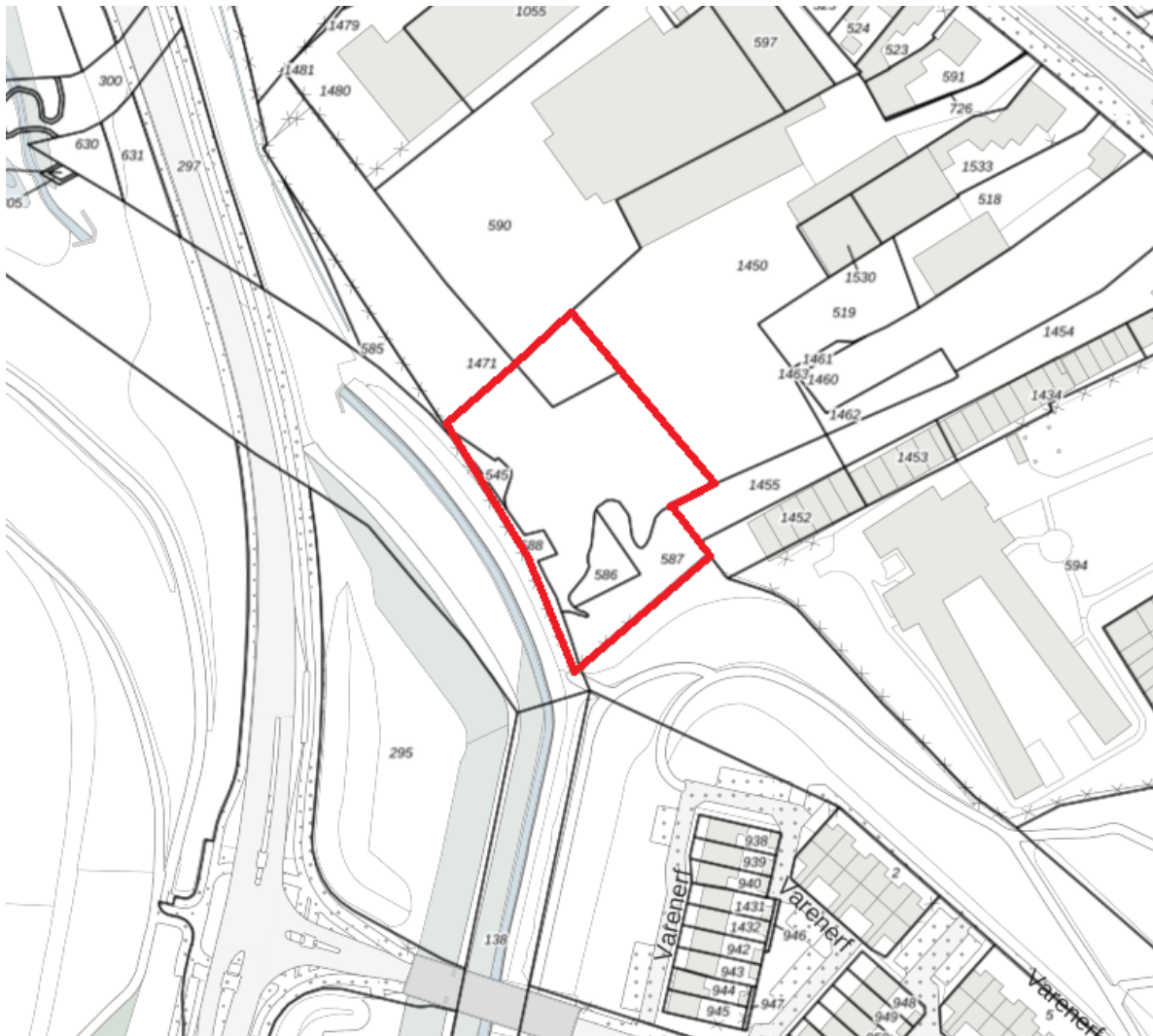
Globaal gezien ligt het besluitgebied ten noorden van het centrum van Heerlen. Op de navolgende afbeeldingen is de ligging van het besluitgebied weergegeven op een topografische kaart en is de exacte begrenzing van het besluitgebied weergegeven op een kadastrale ondergrond.

Uitsnede topografische kaart met globale ligging besluitgebied (rode cirkel)

Realisatiefase

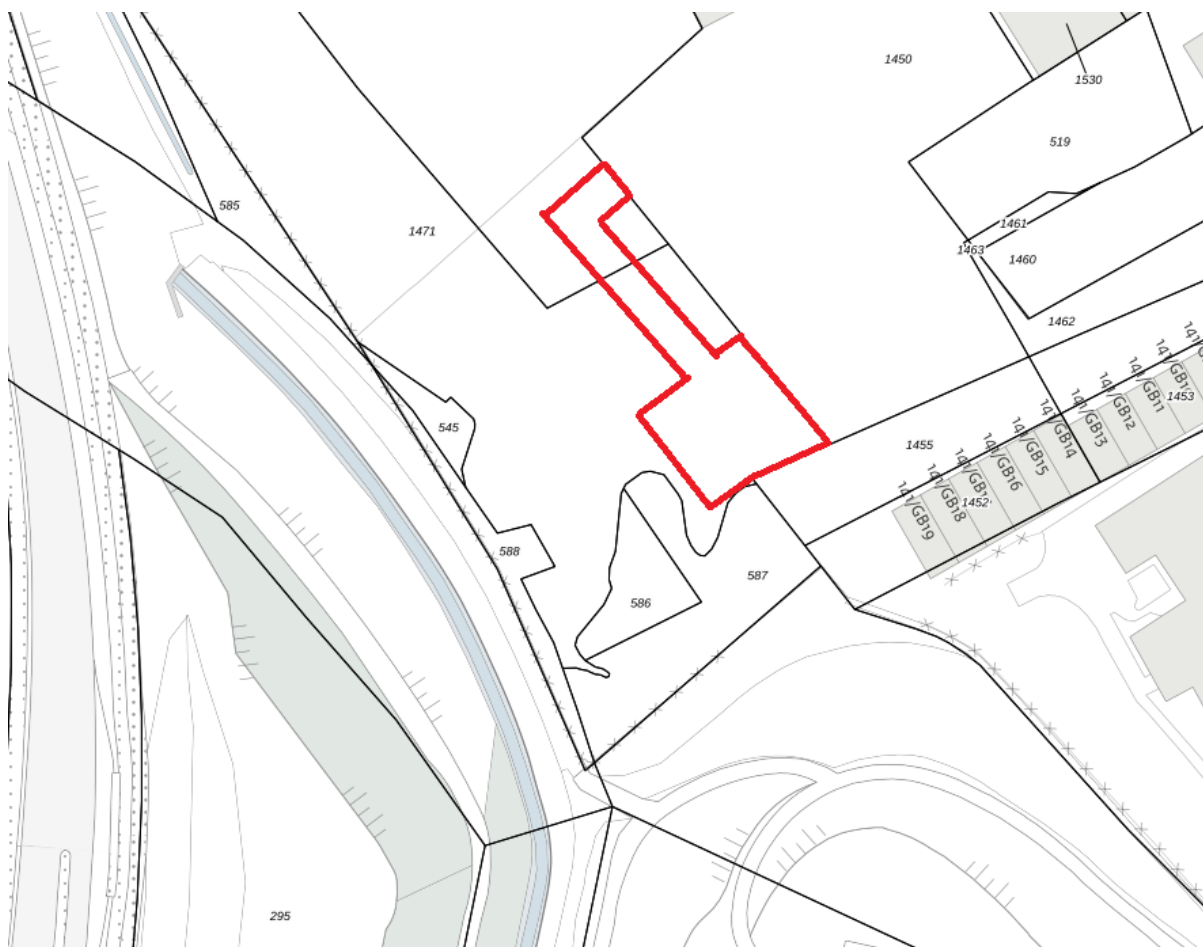
De realisatiefase betreft een tijdelijke fase en het besluitgebied bestaat in deze fase uit de percelen die kadastraal bekend staan als (deels) Heerlen, sectie U, nrs. 1471, 545, 586, 587, 588 en 590.

Uitsnede kadastrale kaart met ligging besluitgebied in de tijdelijke fase (rood omlijnd)

Gebruiksphase

De gebruiksfase ziet op de exploitatie van de warmtebron en betreft de definitieve fase. Binnen het besluitgebied blijft enkel de pomp, een bovengronds bouwwerk en de mijnwaterleiding over. Het besluitgebied bestaat in deze fase uit de percelen die kadastraal bekend staan als Heerlen, sectie U, nrs. 1471 (deels) en 590 (deels).

Uitsnede kadastrale kaart met ligging besluitgebied in definitieve fase (rood omlijnd)

1.3. Juridische status

1.3.1 Bestemmingsplan 'Heerlerheide-West'

Het besluitgebied (zoals aangeduid in paragraaf 1.2) is gelegen binnen het bestemmingsplan 'Heerlerheide-West', zoals dit op 4 september 2009 door de gemeenteraad van Heerlen is vastgesteld. Binnen dit bestemmingsplan heeft het besluitgebied is daarin bestemd tot 'Groen', 'Waterstaatsvoorziening (bufferbassin)' en de dubbelbestemming 'waterstaatsvoorzieningen (beschermingszone)'.

Verbeelding vigerend bestemmingsplan 'Heerlerheide-West' met ligging besluitlocatie (rood omlijnd)

Enkelbestemming 'Groen'

De als Groen bestemde gronden zijn bestemd voor groenvoorzieningen en voorzieningen voor de opvang, berging, infiltratie en afvoer van water, alsmede voor wegen, paden, parkeren en voorzieningen van openbaar nut.

Op deze gronden zijn bouwwerken, niet zijnde gebouwen, voetpaden en toegangspaden, speelvoorzieningen, plantsoenen, bomen en beplantingsstroken en bijbehorende voorzieningen toegestaan. De bouwwerken, niet zijnde gebouwen, zijn enkel toegestaan binnen het bestemmingsvlak en dienen te passen bij de bestemming. Tot slot geldt dat de bouwhoogte maximaal 4 meter bedraagt.

Enkelbestemming 'Waterstaatsvoorzieningen (bufferbassin)'

De als 'Waterstaatsvoorzieningen (bufferbassin)' aangewezen gronden zijn bestemd voor een buffer voor de opvang van hemelwater, met een beschermingszone van 5 meter. Voor deze gronden geldt voor zover van toepassing de Keur van het Waterschap Limburg.

Op deze gronden zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, die qua aard en afmetingen bij de bestemming passen, die noodzakelijk zijn voor het beheer en onderhoud van de watergang en die een maximale hoogte hebben van 2 meter toegelaten.

Dubbelbestemming 'Waterstaatsvoorzieningen (beschermingszone)'

De als 'Waterstaatsvoorzieningen (beschermingszone)' aangewezen gronden zijn primair bestemd voor de herinrichting alsmede het onderhoud en de bescherming van de in deze gronden gelegen watergang en buffer en secundair voor andere ingevolge dit plan aan deze gronden gegeven bestemmingen.

Voor deze gronden geldt voor zover van toepassing de Keur van het Waterschap Roer en Overmaas.

Op deze gronden zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, die qua aard en afmetingen bij de bestemming passen, die noodzakelijk zijn voor het beheer en onderhoud van de watergang en die een maximale hoogte hebben van 2 meter toegelaten.

Conclusie

De beoogde ontwikkeling (realisatie en exploitatie van een mijnwaterbron) is op basis van het vigerend bestemmingsplan niet mogelijk. De activiteiten passen qua gebruik niet binnen de bestemmingen. Het gebouw is eveneens strijdig met de bouwhoogte van bouwwerken. Daarnaast geldt dat binnen de vigerende bestemmingen enkel bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zijn toegestaan. Derhalve is de beoogde ontwikkeling strijdig met het vigerend bestemmingsplan.

1.4. Planvorm

Als onderdeel van onderhavige aanvraag dient een 'goede ruimtelijke onderbouwing' te worden opgesteld, waarin het planvoornemen en de beleidsmatige en ruimtelijk-stedenbouwkundige afweging ten behoeve van onderhavige ontwikkeling verwoord dienen te zijn. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing voorziet in deze vereisten. De procedure voor onderhavige aanvraag omvat het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo, artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°).

1.5. Leeswijzer

Hoofdstuk 2 bevat een opsomming van de planologische beleidskaders bestaande uit rijksbeleid, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid. In **hoofdstuk 3** is het besluitgebied beschreven. In **Hoofdstuk 4** wordt ingegaan op de gewenste ontwikkeling van het besluitgebied. **Hoofdstuk 5** gaat in op de verschillende omgevingsaspecten. In **hoofdstuk 6** vindt een afweging van de belangen plaats. In **hoofdstuk 7** wordt ingegaan op de uitvoerbaarheid. Tot slot wordt in **hoofdstuk 8** de te doorlopen procedure beschreven.

Hoofdstuk 2 Planologisch beleidskader

In dit hoofdstuk wordt het beleidskader dat relevant is voor het plan toegelicht en wordt het plan hieraan getoetst. Er is sprake van een doorwerking van beleid dat is vastgesteld op verschillende niveaus van bestuur.

2.1. Rijksbeleid

2.1.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)

Op 11 september 2020 heeft het Rijk vooruitlopend op de inwerkingtreding van de Omgevingswet de Nationale Omgevingsvisie (NOVI) vastgesteld. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vervalt geheel (behalve paragraaf 4.9).

De NOVI omvat een langetermijnvisie op de toekomstige ontwikkeling van de leefomgeving in Nederland. De intentie van het Rijk is om met de NOVI een perspectief te bieden om grote maatschappelijke opgaven aan te pakken. Bij die opgaven kan worden gedacht grote en complexe opgaven met betrekking tot klimaatverandering, energietransitie, circulaire economie, bereikbaarheid en woningbouw.

Een centraal aspect van de NOVI is de focus op een nieuwe aanpak van vraagstukken in de fysieke leefomgeving. Werken op basis van integraliteit met betrekking tot verschillende vraagstukken in plaats van sectorale aanpakken voor individuele vraagstukken vormt de kern van deze nieuwe aanpak.

Het streven naar integraliteit dat onderdeel is van de NOVI valt samen in vier verschillende prioriteiten waartussen een onderscheid wordt gemaakt in de NOVI, te weten:

- Ruimte voor klimaatadaptatie en energietransitie;
- Duurzaam economisch groeipotentieel;
- Sterke en gezonde steden en regio's;
- Toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied.

Binnen de NOVI worden drie afwegingsprincipes gehanteerd om te komen tot weloverwogen beleidskeuzes. Die zouden moeten helpen bij het afwegen en prioriteren van verschillende belangen en opgaven:

1. Combinaties van functies gaan voor enkelvoudige functies;
2. Kenmerken en identiteit van een gebied staan centraal;
3. Afwentelen wordt voorkomen.

De nationale overheid richt zich in de NOVI op 21 verschillende nationale belangen:

1. Bevorderen van een duurzame ontwikkeling van Nederland als geheel en van alle onderdelen van de fysieke leefomgeving;
2. Realiseren van een goede leefomgevingskwaliteit;
3. Waarborgen en versterken van grensoverschrijdende en internationale relaties;
4. Waarborgen en bevorderen van een gezonde en veilige fysieke leefomgeving;
5. Zorg dragen voor een woningvoorraad die aansluit op de woonbehoeften;
6. Waarborgen en realiseren van een veilig, robuust en duurzaam mobiliteitssysteem;
7. In stand houden en ontwikkelen van de hoofdinfrastructuur voor mobiliteit;
8. Waarborgen van een goede toegankelijkheid van de leefomgeving;
9. Zorg dragen voor nationale veiligheid en ruimte bieden voor militaire activiteiten;
10. Beperken van klimaatverandering;
11. Realiseren van een betrouwbare, betaalbare en veilige energievoorziening, die in 2050 CO₂-arm is, en de daarbij benodigde hoofdinfrastructuur;
12. Waarborgen van de hoofdinfrastructuur voor transport van stoffen via (buis)leidingen;
13. Realiseren van een toekomstbestendige, circulaire economie;
14. Waarborgen van de waterveiligheid en de klimaatbestendigheid (inclusief vitale infrastructuur voor water en mobiliteit);
15. Waarborgen van een goede waterkwaliteit, duurzame drinkwatervoorziening en

- voldoende beschikbaarheid van zoetwater;
16. Waarborgen en versterken van een aantrekkelijk ruimtelijk-economisch vestigingsklimaat;
 17. Realiseren en behouden van een kwalitatief hoogwaardige digitale connectiviteit;
 18. Ontwikkelen van een duurzame voedsel- en agroproductie;
 19. Behouden en versterken van cultureel erfgoed en landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten van (inter)nationaal belang;
 20. Verbeteren en beschermen van natuur en biodiversiteit;
 21. Ontwikkelen van een duurzame visserij.

Conclusie

Onderhavig initiatief ziet op het realiseren en exploiteren van een mijnwaterbron ten behoeve van een energienetwerk. Met mijnwater kunnen gebouwen zowel verkoeld als opgewarmd worden. Gebruikers hebben minder fossiele energie nodig. Door muur- en vloerverwarming zijn radiatoren niet meer nodig. Daarnaast produceert mijnwaterenergie geen koolstofdioxide. Het initiatief levert daarmee een bijdrage aan de vermindering van broeikasgassen en draagt derhalve bij aan de energietransitie.

Geconcludeerd kan worden dat het voornemen aansluit bij de doelen die de nationale overheid in de NOVI heeft opgesteld.

2.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) is op 30 december 2011 in werking getreden en op 1 oktober 2012 zijn enkele wijzigingen in werking getreden.

In de AMvB zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. Het Barro is gericht op doorwerking van de nationale belangen in bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: Rijkswaardewegen, Project Mainportontwikkeling Rotterdam, Kustfundament, Grote Rivieren, Waddenzee en waddengebied, Defensie, Nationaal Natuurnetwerk, erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, hoofdwegen en hoofdspoorwegen, elektriciteitsvoorziening, buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, primaire waterkeringen buiten het kustfundament en het IJsselmeergebied.

Conclusie

Het Barro heeft voor wat betreft de genoemde onderwerpen en gezien de aard en schaal van het project, geen gevolgen voor de realisatie van het initiatief.

2.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

Om zorgvuldig ruimtegebruik te bevorderen is per 1 oktober 2012 de ladder voor duurzame verstedelijking in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6 Bro) opgenomen. De ladder ziet op een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten. De ladder is een motiveringsinstrument dat verplicht moet worden toegepast bij elk ruimtelijk besluit dat een 'nieuwe stedelijke ontwikkeling' mogelijk maakt. Wat er onder een nieuwe stedelijke ontwikkeling wordt verstaan, is in artikel 1.1.1 Bro bepaald: "De ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen." Uit de jurisprudentie komt naar voren dat het wel een nieuwe stedelijke ontwikkeling van enige omvang moet zijn (O.a. ABRS 1 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1503), ABRS 18 februari 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:428) en ABRS 24 augustus 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2319)).

Per 1 juli 2017 is een gewijzigde Ladder in werking getreden. Hierin is de tekst van de Ladder teruggebracht naar de essentie, namelijk de noodzaak om aan te geven dat de voorgenomen nieuwe stedelijke ontwikkeling voorziet in een behoefte plus een motivering indien de stedelijke ontwikkeling niet binnen bestaand stedelijk gebied kan worden gerealiseerd: "De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien." (artikel 3.1.6 lid 2 Bro).

Conclusie

Onderhavig plan voorziet in de realisatie en exploitatie van een mijnwaterbron ten behoeve van een energienetwerk. Ten behoeve van dit initiatief wordt een bovengrondse unit gerealiseerd van circa 15 x 4,5 meter. De beoogde nieuwe bebouwing heeft derhalve een oppervlakte van circa 67,5 m². Voor het toevoegen van gebouwen is een ladderonderbouw noodzakelijk indien circa 500 m² of meer bebouwing wordt toegevoegd. Onderhavig initiatief blijft ruimschoots onder deze grens. Een onderbouw van de ladder voor duurzame verstedelijking is derhalve niet noodzakelijk.

2.2. Provinciaal beleid

2.2.1 Provinciale Omgevingsvisie (POVI)

Met de komst en invoering van de Omgevingswet dient elke provincie haar eigen provinciale omgevingsvisie op te stellen. Op 1 oktober 2021 heeft de provincie Limburg de provinciale omgevingsvisie vastgesteld: 'de Provinciale omgevingsvisie Limburg' (hierna te noemen: POVI Limburg). De POVI Limburg is een lange termijnvisie, met als doelstelling invulling geven over hoe de provincie Limburg in de periode 2030-2050 op een integrale en toekomstbestendige manier kan door ontwikkelen. De omgevingsvisie is dynamisch en flexibel, aangezien dit mogelijkheden biedt om het document te actualiseren met het oog op toekomstige veranderingen.

De POVI is op 25 oktober 2021 in werking getreden en vervangt daarmee het Provinciaal Omgevingsplan Limburg uit 2014 (POL2014). Daarnaast is een omgevingsverordening uitgewerkt om het beleid juridisch te verankeren. Deze omgevingsverordening wordt besproken in paragraaf 2.2.2.

Hoofdogaven

In de provinciale omgevingsvisie Limburg zijn een aantal hoofdogaven te onderscheiden, namelijk:

- Het creëren van een aantrekkelijke, sociale, gezonde en veilige omgeving, zowel in het landelijk- als in het bebouwde gebied;
- Een toekomstbestendige, innovatieve en duurzame economie (inclusief landbouwtransitie);
- Klimaatadaptatie en energietransitie.

Deze opgaven, die Limburg-breed spelen, dienen met inachtneming van de specifieke eigenschappen die Limburg bezit op een integrale en toekomstbestendige manier te worden geïmplementeerd. Participatie tussen de overheid, de markt en de inwoners van Limburg is hierbij een belangrijk uitgangspunt. In de Provinciale omgevingsvisie Limburg wordt daarnaast een toekomstbeeld van 2030-2050 geschetst.

Inhoud

De Omgevingsvisie Limburg bestaat uit twee delen:

- Een thematisch deel waarin gedetailleerd wordt ingegaan op de provinciale ambities en opgaven voor de diverse thema's;
- Een gebiedsgericht deel waarin de thema's op hoofdlijnen verbonden worden op regionale schaal voor de drie regio's Noord-, Midden- en Zuid-Limburg.

Het thema dat in het kader van onderhavige ontwikkeling hoofdzakelijk van toepassing is betreft het aspect 'Energie'.

Natuur

Voor het behouden en herstellen van natuur en biodiversiteit is ruimte en robuustheid nodig.

Daarmee concurreert natuur met de toenemende ruimtevrage vanuit andere functies zoals landbouw, wonen, energieopwekking, economie en recreatie. De meeste Limburgse natuurgebieden, waaronder de Natura 2000-gebieden, vormen samen het Natuurnetwerk Limburg - het Limburgse deel van het Natuurnetwerk Nederland. Binnen het landelijk gebied onderscheiden we daarnaast de groenblauwe mantel en het buitengebied. Voor het behoud van de kwaliteiten in het Natuurnetwerk Limburg en vooral de daartoe behorende Natura 2000-gebieden, is het van belang dat de abiotiek op orde wordt gebracht. Dat kan door inrichting en beheer binnen de natuurgebieden, het voldoende robuust maken van het Natuurnetwerk Limburg en door goede overgangen naar de omliggende gebieden. Het Aanvalsplan Stikstof is aanleiding om, in combinatie met andere generieke brongerichte maatregelen, te bezien hoe te komen tot een meer samenhangende en gebiedsgerichte uitwerking, waaronder het herstel van grondwaterstanden en een forse vermindering van stikstofdepositie.

Energie

De komende decennia gaat de energievoorziening in Nederland fors veranderen. Het besluit van het Kabinet tot versnelde afbouw van de gaswinning in Groningen, de opkomst van nieuwe energiebronnen, de afnemende beschikbaarheid van fossiele brandstoffen, de noodzaak van een stabiel en toekomstbestendig elektriciteits- netwerk en de onzekere toekomst wat betreft de internationale geopolitieke verhoudingen zijn aanleiding voor deze transitie. De relatief verre afstand tot zee als het gaat om benutten van windenergie op zee of de onderzeese opslag van CO₂ en de relatief grote vertegenwoordiging van industrie en landbouw in Limburg, vereisen verstandige keuzes voor de toekomst van onze energievoorziening en het borgen van leveringszekerheid. Limburg heeft een verleden met energiewinning, en vanuit de ervaring met transitie hierin, een belangrijk innovatiepotentieel dat voor heel Nederland relevant kan zijn.

De energietransitie is op dit vlak ook van economisch belang door de afnemende beschikbaarheid van fossiele brandstoffen en de afhankelijkheid van internationale energieleveranciers.

De energietransitie vraagt om aanpassingen aan onze boven- en ondergrondse infrastructuur. Het bestaande energienetwerk zal veranderen; op lokale, regionale, nationale als ook internationale schaal. Nieuwe energiedragers en nieuwe technieken voor de opslag van duurzaam opgewekte energie, vragen omgevingsruimte. Er zal geïnvesteerd moeten worden in de vernieuwing en/of uitbreiding van het bestaande netwerk. Daarbij kunnen bestaande buisleidingen en nieuwe technieken voor de opslag van duurzaam opgewekte energie een belangrijke rol spelen. Onze euregionale ligging biedt hierbij zowel kansen als uitdagingen, bijvoorbeeld als het gaat om extra ruimte en strategische verbindingen met de rest van Nederland, Duitsland en België.

Conclusie

Het besluitgebied ligt deels binnen de groenblauwe mantel. De focus ligt hier op het versterken van het klimaatadaptieve karakter met meer ruimte voor de beken en Maas, de biodiversiteit en kernkwaliteiten van het landschap. De kernkwaliteiten zijn het groene karakter, het visueel-ruimtelijk karakter, het cultuurhistorisch erfgoed en het reliëf. In Zuid-Limburg omvat de groenblauwe mantel daarbovenop ook nog de steilere hellingen, droogdalen en de belangrijkste landschappelijke verbindingen naar het Maasdal.

De locatie bestaat op dit moment uit een halfverharde vlakte grenzend aan een bedrijventerrein. De zuid- en westzijde zijn begrensd door bosschages, welke gedurende de boorwerkzaamheden en het gebruik van de mijnwaterbron intact blijven. In de huidige situatie bezit het terrein geen kernkwaliteiten passend bij de groenblauwe mantel. Daarnaast wordt de definitieve bebouwing zo veel mogelijk in het noordoosten van het besluitgebied gerealiseerd waardoor de bebouwing grotendeels buiten de groenblauwe mantel valt. Verder wordt het overige gedeelte van het besluitgebied teruggebracht in de huidige staat.

Gezien het besluitgebied bestaat uit een grotendeels braakliggend terrein met een kleine bosschage en leegstaand noodgebouw zijn de kernkwaliteiten behorende tot de groenblauwe mantel niet aan de orde. Er wordt derhalve geen negatief effect verwacht op de bronsgroene natuurzone. Dit is ook gebleken uit de quickscan flora en fauna. De quickscan flora en fauna wordt verder besproken in paragraaf 5.7.

Daarnaast zorgt het gebruik van een mijnwaterbron ten behoeve van een energienetwerk voor een bijdrage aan de reductie van van broeikasgassen. Mijnwaterenergie produceert namelijk geen koolstofdioxide. Daarnaast zorgt het gebruik van mijnwaterenergie in de

toekomst voor meer gebruik van duurzame energiebronnen. Gebruikers hebben minder fossiele energie nodig. Door muur- en vloerverwarming zijn radiatoren niet meer nodig.

De POVI vormt derhalve geen belemmering voor onderhavig voornemen.

2.2.2 Omgevingsverordening Limburg 2014 (geconsolideerde versie van 16 december 2022)

De provincie Limburg heeft op 12 december 2014 de Omgevingsverordening Limburg 2014 vastgesteld. Hierin staan de regels die nodig zijn om het omgevingsbeleid uit het voormalige Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014) juridische binding te geven.

Het POL2014 is inmiddels komen te vervallen, maar de in 2014 vastgestelde omgevingsverordening blijft van kracht totdat een nieuwe omgevingsverordening op grond van de nieuwe POVI in werking treedt.

Artikel 2.2.2 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de omgevingsverordening is een verwijzing opgenomen naar de Ladder voor duurzame verstedelijking en hierbij is in artikel 2.2.2 van de verordening het navolgende bepaald:

1. Een ruimtelijk plan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, houdt rekening met het bepaalde in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening.
2. Bij een ruimtelijk plan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, worden tevens de mogelijkheden van herbenutting van leegstaande monumentale en beeldbepalende gebouwen, zoals bedoeld in artikel 2.2.3, onderzocht.
3. De toelichting bij het ruimtelijk plan bevat een verantwoording over de wijze waarop invulling is gegeven aan het bepaalde in het eerste en tweede lid.

Artikel 2.7.2 Bronsgroene landschapszone

1. De toelichting bij een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied gelegen in de Bronsgroene landschapszone, bevat een beschrijving van de in het plangebied voorkomende kernkwaliteiten, de wijze waarop met de bescherming en versterking van de kernkwaliteiten is omgegaan en hoe de negatieve effecten zijn gecompenseerd. Bij de compensatie van de negatieve effecten op natuurwaarden (kernkwaliteit "Groene karakter") wordt de beleidsregel als bedoeld in artikel 2.6.7, tweede lid, gevolgd.
2. De kernkwaliteiten in de Bronsgroene landschapszone zijn het groene karakter, het visueel-ruimtelijk karakter, het cultuurhistorisch erfgoed en het reliëf.
3. De kernkwaliteiten in de Bronsgroene landschapszone zijn nader uitgewerkt in de bijlage bij dit artikel.

Artikel 2.16 Na-ijlende effecten steenkoolwinning

De toelichting bij een ruimtelijk plan dat het bouwen van een nieuw bouwwerk in de gemeenten Brunssum, Beekdaelen, Heerlen, Landgraaf, Voerendaal, Kerkrade, Simpelveld, Beek, Sittard-Geleen en Stein mogelijk maakt, beschrijft op welke wijze rekening is gehouden met de na-ijlende effecten van de voormalige steenkoolwinning.

Artikel 2.19.1 Klimaatadaptatie

1. De toelichting bij een ruimtelijk plan dat een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maakt bevat een beschrijving van:
 - a. de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de risico's en gevolgen van klimaatverandering; en
 - b. de maatregelen en voorzieningen die worden getroffen om de risico's en gevolgen van klimaatverandering te voorkomen of te beperken en de afweging die daarbij is gemaakt.
2. In de beschrijving worden in ieder geval de volgende risico's betrokken:
 - a. wateroverlast;
 - b. overstroming;
 - c. droogte.
3. Bij de beschrijving wordt gebruik gemaakt van de informatie van gemeentelijke, regionale en landelijke stresstest- en overstromingskaarten

Voor het overige is het besluitgebied niet gelegen binnen (milieu)beschermingsgebieden of beschermingszones ten behoeve van natuur en landschap.

Conclusie

Ladder voor duurzame verstedelijking

Zoals beschreven in paragraaf 2.1.3 is de ladder voor duurzame verstedelijking niet van toepassing.

Bronsgroene landschapszone

Het besluitgebied is deels gelegen binnen de bronsgroene landschapszone. Deze zone omvat de landschappelijk waardevolle beekdalen en bufferzones rond bestaande natuurgebieden met de daarin aanwezige (extensievere) landbouwgebieden, monumenten, kleinere landschapselementen, waterlopen e.d.. Een kwart van de bronsgroene landschapszone wordt gevormd door het winterbed van de Maas. Het beleid in de bronsgroene landschapszone is er op gericht de (huidige) landschappelijke kernkwaliteiten van deze zone te behouden, te beheren, te ontwikkelen en te beleven. Ontwikkelingen binnen de ruimte die het beleid voor de verschillende thema's biedt zijn mogelijk mits de kernkwaliteiten behouden blijven of versterkt worden ('ja-mits'). Het accent is gelegd op het borgen van de kwaliteit en het functioneren van het regionaal watersysteem, de ontwikkeling van de landbouw in balans met de omgeving, het versterken van de kernkwaliteiten van landschap en cultuurhistorie en recreatief medegebruik.

Uitsnede kaart 4 Omgevingsverordening Limburg 2014: 'Beschermszone natuur en landschap' met ligging besluitgebied (tijdelijke fase rood omlijnd en de definitieve fase groen omlijnd)

Het terrein betreft in de huidige staat een halfverhard terrein grenzend aan een bedrijventerrein. In de huidige situatie is er derhalve geen sprake van kernkwaliteit passend bij de bronsgroene landschapszone (groene karakter, het visueel-ruimtelijk karakter, het cultuurhistorisch erfgoed en reliëf). De versterking van waarde in het braakliggend gebied is niet aan de orde aangezien de definitieve fase enkel betrekking heeft op de bouwwerken.

De bosschages aan de zuid- en westzijde zullen gedurende de boorwerkzaamheden en het gebruik van de mijnwaterbron intact blijven. Tijdens de realisatiefase wordt het terrein tijdelijk volledig verhard. Dit betreft slechts een tijdelijke situatie. In de definitieve situatie wordt de bebouwing zo ver mogelijk aan de noordoost zijde van het plangebied gerealiseerd, waardoor deze bebouwing grotendeels buiten de bronsgroene natuurzone valt. Daarnaast wordt de tijdelijke verharding verwijderd en wordt het besluitgebied, voor zover niet bebouwd, teruggebracht naar de huidige staat.

Gelet op bovenstaande worden geen negatief effecten verwacht op de bronsgroenenatuurzone.

Na-ijlende effecten steenkoolwinning

Op het aspect 'na-ijlende effecten steenkoolwinning' wordt verder ingegaan in paragraaf 5.12.

Klimaatadaptatie

Het besluitgebied betreft een halfverhard terrein grenzend aan een bedrijventerrein. Er wordt tijdelijk volledige verharding aangelegd ten behoeve van de boorinstallaties. Op het terrein wordt een systeem van watergoten gerealiseerd om hemelwater op te vangen. De goten leiden het water naar een waterbak waarin een olie/waterscheider is aangebracht. Tijdens de boring wordt het water per vrachtwagen afgevoerd ter verwerking elders, of zal na goedkeuring van de bevoegde instantie op het riool worden geloosd.

Op grond van het vigerend bestemmingsplan is een gedeelte van het besluitgebied een waterstaatsvoorziening (bufferbassin), welke onderdeel is van de watergang die grenst aan deze locatie. Het Waterschap Limburg heeft in overleggen reeds aangegeven dat deze bestemming voor hen niet meer relevant is. Onderhavig initiatief verstoort derhalve de huidige overstromingsnorm niet.

Vanuit de 'Omgevingsverordening Limburg 2014' bestaan er geen belemmeringen ten aanzien van onderhavige ontwikkeling.

2.2.3 Omgevingsverordening Limburg 2021

Met de komst van de Omgevingswet is een nieuwe omgevingsverordening nodig die past binnen de kaders en het instrumentarium van de Omgevingswet.

Op 17 december 2021 heeft Provinciale Staten de nieuwe Omgevingsverordening Limburg (2021) vastgesteld. Deze Omgevingsverordening heeft van 7 juni tot en met 19 juli 2021 voor eenieder ter inzage gelegen. De omgevingsverordening treedt in werking zodra de nieuwe Omgevingswet in werking zal treden.

Hoewel de Omgevingsverordening Limburg (2021) hoofdzakelijk een beleidsneutrale omzetting van de Omgevingsverordening Limburg 2014 is, staan er enkele nieuwe of inhoudelijk aanmerkelijk gewijzigde onderwerpen in. Het gaat hier om instructieregels aan gemeenten op het gebied van wonen, zonne-energie, na-ijlende effecten van de steenkoolwinning en huisvestingsnormen voor internationale werknemers.

Artikel 7.5 Kernkwaliteiten de groenblauwe mantel

Lid 1

De kernkwaliteiten in de groenblauwe mantel zijn:

- a. het groene karakter;
- b. het visueel-ruimtelijk karakter;
- c. het cultuurhistorisch erfgoed;
- d. het reliëf;
- e. ruimte voor water en waterberging in de laagten en beekdalen.

Lid 2

De kernkwaliteiten in de groenblauwe mantel zijn nader uitgewerkt in bijlage IX.

Artikel 7.6 Instructieregels kernkwaliteiten in de groenblauwe mantel

De motivering bij een omgevingsplan dat betrekking heeft op een gebied in de groenblauwe mantel beschrijft:

- a. de in het plangebied aanwezige kernkwaliteiten in de groenblauwe mantel;
- b. de waarde van het plangebied als ecologische verbinding tussen gebieden gelegen binnen het Natuurnetwerk Limburg in het bijzonder met het oog op de impact voor de habitattypen in de Natura 2000-gebieden;
- c. de waarde van het plangebied met het oog op de instandhouding van de natuurdoeltypen in de aangrenzende gebieden van het Natuurnetwerk Limburg;
- d. de waarde van het plangebied voor het bieden van ruimte voor water en als waterberging in laagten en beekdalen

- e. de wijze waarop rekening is gehouden met de waarden onder a tot en met d;
- f. hoe op gebiedsniveau per saldo geen kwaliteitsverlies plaatsvindt van de waarden onder a tot en met d.
- g. hoe de negatieve effecten zijn gecompenseerd. Bij de compensatie van de negatieve effecten op natuurwaarden met de kernkwaliteit "het groene karakter" worden de regels opgenomen in bijlage X gevolgd.

Artikel 12.12 Instructieregel na-ijlende effecten steenkoolwinning

De motivering van een omgevingsplan dat het bouwen van een nieuw bouwwerk in de gemeenten Brunssum, Beekdaalen, Heerlen, Landgraaf, Voerendaal, Kerkrade, Simpelveld, Beek, Sittard-Geleen en Stein mogelijk maakt, beschrijft op welke wijze rekening is gehouden met de na-ijlende effecten van de voormalige steenkoolwinning

Conclusie

Onderhavig besluitgebied bestaat uit een braakliggend, halfverhard terrein. Er zijn derhalve geen kernkwaliteiten behorende tot de groenblauwe mantel aanwezig. Momenteel biedt het besluitgebied geen ecologische verbinding tussen de gebieden gelegen binnen het Natuurnetwerk Limburg. Wel maakt het besluitgebied onderdeel uit van Koumerberg dat een schakel vormt tussen Brunssummerheid en Geleenbeekdal. Gelet op het huidige gebruik en staat van het besluitgebied zijn er echter geen natuurwaarden binnen het besluitgebied aanwezig. Het besluitgebied heeft conform het vigerend bestemmingsplan deels de bestemming 'waterstaatsvoorziening (bufferbassin)'. Waterschap Limburg heeft in een vooroverleg aangegeven dat op het perceel geen waterstaatswerken meer gepland staan. Ook dient het perceel niet meer als overloopgebied bij hoogwater. Het initiatief ziet niet op werzaamheden die de naastgelegen Overkluisde Caumerbeek aantasten dan wel hindert.

Voor overige onderwerpen en beschermingsgebieden wordt verwezen naar de nadere toelichting bij de Provinciale Omgevingsvisie (paragraaf 2.2.1) en Omgevingsverordening Limburg 2014 (paragraaf 2.2.2).

De onderhavige ontwikkeling is dan ook in lijn met de Omgevingsverordening Limburg 2021.

2.3. Regionaal beleid

2.3.1 Intergemeentelijke Structuurvisie

De regio Parkstad Limburg heeft een eigen intergemeentelijke structuurvisie vastgesteld: 'Ruimte voor park & stad' (2009). De visie beoogt de missie van de regio, 'het in duurzame samenhang ruimtelijk-economisch ontwikkelen van de regio en het verhogen van de ruimtelijke kwaliteit', te verwezenlijken. Als alle partijen hun krachten bundelen, moet het mogelijk zijn om in 2030 deze kwaliteiten in Parkstad Limburg te ervaren:

- Meer en beter bereikbaar groen, meer ecologische kwaliteit en structuur, onder andere door een groter contrast van stad en land;
- Een sterke economie, voortbouwend op bestaande kwaliteiten en ontwikkelend op o.a. een innovatieve energiesector, toeristische dag- en verblijfsrecreatie, een hoogwaardige zorginfrastructuur en dito opleidingsfaciliteiten;
- Een geherstructureerd stedelijk gebied met Heerlen-Centrum als Parkstad Centrum;
- Een hoogstedelijke kern die hoge, gevarieerde woonkwaliteit met passende voorzieningen biedt voor bestaande én nieuwe kansrijke doelgroepen;
- Een uitstekende ontsluiting en bereikbaarheid via de Parkstadring en het openbaar vervoer, waardoor Parkstad Limburg ook internationaal een steviger positie verwerft.

De intergemeentelijke structuurvisie zet de toekomstlijnen uit voor twee structuurdragers: ontwikkeling van de ruimtelijke kwaliteit en de economisch-maatschappelijke ontwikkeling.

Deze dragers zijn uitgewerkt door middel van vier hoofdthema's:

Ruimtelijke identiteit - regionale ontwikkeling met de natuur als goede buur

Natuur en landschap, inclusief het rijke erfgoed, beek- en rivierdalen vormen de basis voor een duurzame versterking van identiteit en vitaliteit. De stad krimpt, verdicht en laat zo de natuur ruimte voor groen en waterstructuren.

Economie - meer vitaliteit vanuit historische en huidige kracht

Hoofdambitie is economische structuurversterking met als strategie ruimtelijke concentratie en revitaliseren van locaties die niet aan moderne eisen voldoen, onder toepassing van de SER-ladder. Bij revitalisering van bestaande locaties krijgt kleinschalige bedrijvigheid nadrukkelijk de ruimte.

Wonen - meer kwaliteit voor een veranderende bevolking

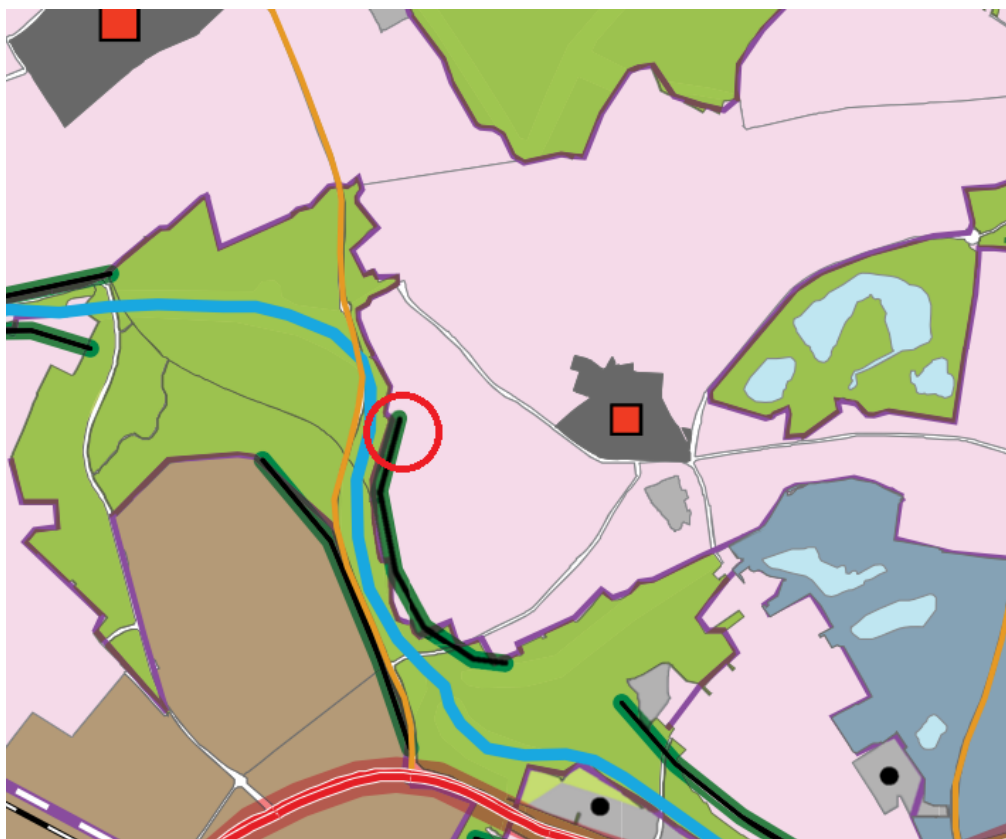
Herstructurering gaat voor uitbreiding: het bedienen van de veranderende wensen van bestaande en nieuwe doelgroepen verloopt dus vooral via een kwalitatieve vervangingsopgave. In principe geen uitbreiding buiten huidige stedelijke contour.

Mobiliteit - meer samenhang, betere bereikbaarheid

De ambitie is een betere bereikbaarheid via weg en spoor, zowel regionaal als internationaal. De nieuwe ringstructuur ontlast de oude radiale wegenstructuur. Hierbij hoort een heldere, eenduidige categorisering van wegen naar hun functie. Dit is in de structuurvisie vertaald naar een XL t/m S-aanduiding.

De vier hoofdthema's uit de structuurvisie zijn concreet uitgewerkt in diverse beleidsnota's, op zowel regionaal als gemeentelijk niveau. Deze komen in de volgende paragrafen aan bod, waarbij tevens wordt aangegeven hoe deze hun uitwerking hebben op onderhavig planvoornemen.

Conform de ontwikkelingskaart uit de Structuurvisie Parkstad Limburg geldt dat er ter plaatse van het besluitgebied geen specifieke aanduiding is opgenomen voor een nieuwe ontwikkelingsrichting. Het gebied is aangemerkt als 'Bebouwd gebied: wonen'.

Uitsnede ontwikkelingskaart Structuurvisie Parkstad Limburg met globale ligging besluitgebied (rood omcirkeld)

Onderhavige ontwikkeling past binnen de gestelde kaders van de Intergemeentelijke Structuurvisie Parkstad Limburg 2030. Er wordt allereerst niets gewijzigd aan de bestaande groene verbinding ten westen van het besluitgebied. Daarnaast betreft een van de zes pijlers 'Energie als fundament'; Economisch waardevol, maar ook de cultuurgeschiedenis krijgt weer waarde voor innovatie en duurzaamheid. Letterlijk en figuurlijk Nieuwe Energie in een oude energie-regio. Het initiatief ziet op het realiseren van een mijnwaterbron. Het water uit oude mijnschachten wordt opgepompt ten behoeve van het verwarmen van huizen en bedrijven. Dit duurzame project is derhalve passend binnen de structuurvisie Parkstad Limburg 2030.

Conclusie

Vanuit de 'Structuurvisie Parkstad Limburg' bestaan er geen belemmeringen ten aanzien van onderhavige ontwikkeling.

2.4. Gemeentelijk beleid

2.4.1 Structuurvisie Heerlen 2035

Op 7 juli 2015 heeft de gemeenteraad de Structuurvisie Heerlen 2035 vastgesteld. Met dit planologisch instrument kan de gemeente de ruimtelijke sturing beter afstemmen op de toekomstige ruimtelijke opgaven.

De structuurvisie is opgesteld op basis van een belangrijk kantelpunt in de historie van de ruimtelijke ontwikkeling in Nederland. De grenzen van de groei zijn bereikt. Er is een eind gekomen aan een onafgebroken periode van vraag naar ruimte en vastgoed.

Nieuwe ontwikkelvraagstukken hebben nu vooral te maken met de vraag hoe om te gaan met bestaand vastgoed en vrijkomende ruimte. De ruimtelijke opgaven voor de toekomst hebben veel vaker betrekking op bestaand vastgoed in plaats van nieuwbouw en zullen gekenmerkt worden door termen als: flexibel, tijdelijk, duurzaam en kleinschalig. Ook de rol van de gemeente verandert. Heerlen moet de slag maken van een toetsende naar een faciliterende overheid. Niet alles zelf herontwikkelen, maar vooral ook initiatieven van ondernemers, marktpartijen en inwoners mogelijk maken, met de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen in deze structuurvisie als uitgangspunt.

Deze transitieopgaven lopen als een rode draad door de structuurvisie. In de structuurvisie staan inhoudelijk vier thema's centraal: Vitale stad, Centrale stad, Innovatieve stad en Verrassende stad.

Vitale stad

In het thema Vitale stad wordt een beeld geschetst van woonwijken in 2035. Aan de ene kant willen we inzetten op minder woningen, maar vooral ook op woningen met meer kwaliteit en variatie. Dus geen grootschalige uitbreidingsnieuwbouw meer, maar inzetten op het doorbreken van de eentonigheid van sommige woonbuurten. Aan de andere kant willen we goede voorzieningen blijven aanbieden. Dat kan soms betekenen dat een voorziening uit de buurt verdwijnt als het verzorgingsgebied voor die voorziening te klein wordt. In die gevallen zetten we in op het vormen van sterke voorzieningencusters in buurten en stadsdelen.

Centrale stad

In het thema Centrale stad beschrijven we hoe we de rol van Heerlen als centrumgemeente in de regio kunnen versterken. Belangrijke speerpunten daarbij zijn een compact kernwinkelgebied met een compleet en gevarieerd winkelaanbod, het realiseren van een Smart Services Campus en het versterken van het stedelijk woonmilieu. Cultuur in al zijn facetten is daarbij een belangrijke bindende factor.

Innovatieve stad

In het thema Innovatieve stad geven we aan hoe we anders kunnen omgaan met stedelijke ontwikkelopgaven bij veranderende omstandigheden. Het hergebruiken van bestaand vastgoed en vrijkomen van ruimte na sloop spelen daarbij een belangrijke rol. Bovendien willen we mondiale duurzaamheidsvraagstukken verbinden met lokale transitieopgaven.

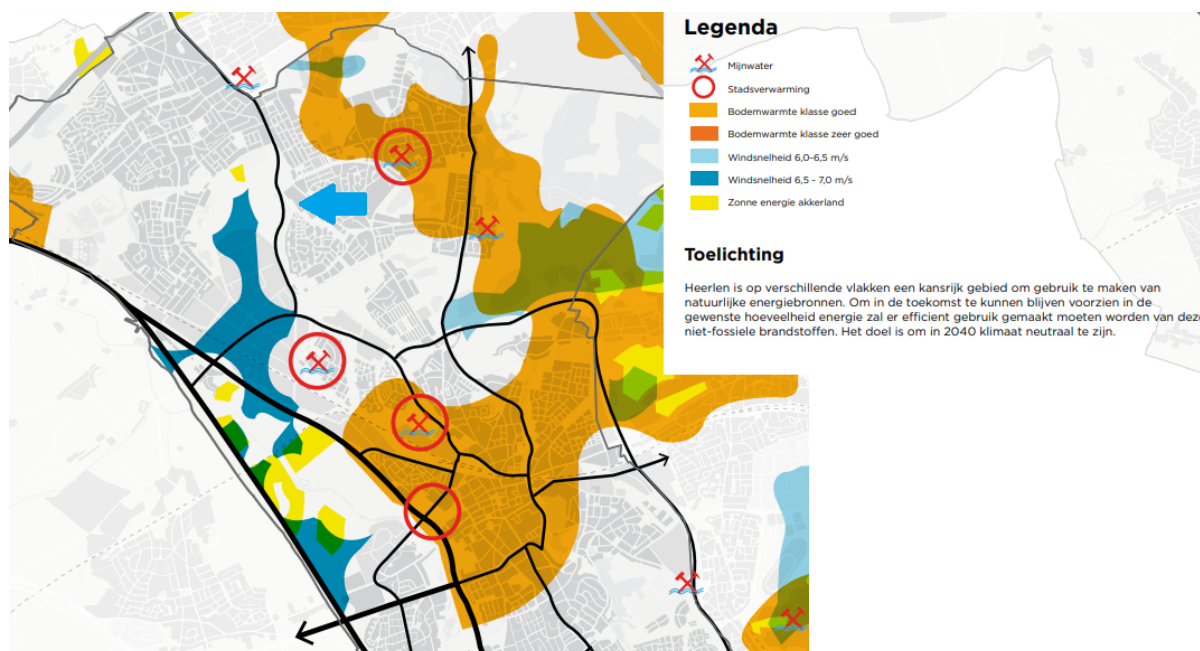
Heerlen heeft de ambitie om in 2040 een klimaatneutrale stad te zijn. Dat is een stad waarin processen rond wonen, werken en leven, niet op negatieve wijze bijdragen aan klimaatverandering.

Verrassende stad

In het thema Verrassende stad wordt beschreven hoe we bestaande cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten beter zichtbaar en tastbaar kunnen maken in de stad. Door het behoud van deze waarden te integreren in de lokale transitieopgaven, krijgen plekken en panden waarmee mensen zich verbonden voelen nieuwe betekenis. Het resultaat van deze transitie is een verrassende stad, waarin het "Verhaal van Heerlen" tot uitdrukking komt.

Op deze visiekaart is het besluitgebied aangeduid als 'Groenverbinding', 'Natuurlijke beekzone' en 'Beekdal'. Dit komt hoofdzakelijk voort uit het feit dat aan de zuidzijde van het besluitgebied de Geleenbeek is gesitueerd.

De Geleenbeek en de Caumerbeek zijn de twee belangrijkste groene structuurelementen in de stad. De beekdalen hebben een enorme potentie om het verhaal van Park en Stad uit te dragen. Maar van die potentie wordt nog onvoldoende gebruik gemaakt. In het kader van onderhavig plan wordt geen negatieve invloed uitgeoefend op de Geleenbeek middels de beoogde ontwikkelingen.

Uitsnede structuurvisie kaart 'Innovatieve stad'(besluitgebied blauwe pijl)

Onderhavig besluitgebied ligt aan de rand van de groene transformatiezone.

Uitsnede structuurvisiekaart 'Structuurvisie Heerlen' (besluitgebied rood omcirkeld)

Groene transformatiezones

Ook de onbebouwde, groene gebieden van Heerlen ondergaan een transitie. Door onder meer de concentratie van allerlei voorzieningen komen aan de randen van de stad gronden vrij. Deze gronden kunnen niet allemaal worden heringericht als parkjes, dus kiest de gemeente ervoor om hier groene transformatiezones van te maken. Hierdoor ontstaat bijvoorbeeld ruimte om in de eigen voedselproductie te voorzien, of een aandeel te leveren voor duurzame energieopwekking. Zowel Gebrookerbos als de Zandgroevengebieden zijn experimenteelgebieden welke voorzien in een groen netwerk met recreatieve verbindingen, waarbij ook nieuwe waarde wordt gegeven aan de twee nog resterende mijnsporen.

Conclusie

Heerlen wil in 2040 een 'klimaatneutrale stad' zijn. Dat is een stad waar processen rond wonen, werken en leven niet bijdragen aan klimaatverandering. Deze ambitie is vastgelegd in het regionaal document PALET (Parkstad Limburg Energie Transitie). De inspanningen richten zich op het integreren van duurzaamheidsuitdagingen in de overige transitieopgaven in de stad en de regio. Hierdoor ontstaan win-win situaties waardoor de benodigde kwaliteitsimpulsen in de stad, vanuit diverse invalshoeken worden opgepakt.

Het initiatief ziet op de realisatie van een nieuwe mijnwaterbron. Hierdoor kunnen meer gebouwen gebruik maken van een duurzame energiebron. Het initiatief draagt daarmee bij aan de ambitie van Heerlen om een klimaatneutrale stad te zijn.

Zoals reeds beschreven ligt het plangebied binnen de groene transformatiezone. In de huidige situatie is het besluitgebied echter een braakliggend, halfverhard terrein. Enkel in de huidige situatie wordt het gehele besluitgebied gebruikt. In de definitieve situatie wordt het zuidwestelijke gedeelte teruggebracht naar de huidige situatie en wordt de bebouwing zo veel mogelijk gerealiseerd in het noordoosten van het besluitgebied, grenzend aan het bedrijventerrein. Daarnaast is binnen de groene transformatiezone ruimte voor het leveren voor een aandeel voor duurzame energieopwekking. Daar draagt het beoogd initiatief aan bij,

aangezien wordt voorzien in een duurzame warmtebron.

Op basis van het voorgaande kan gesteld worden dat onderhavige ontwikkeling aansluit bij de doelstellingen uit de 'Structuurvisie Heerlen 2035'.

2.4.2 Groenbeleidsplan

Het gemeentelijk Groenbeleidsplan is op 14 mei 2013 vastgesteld en vormt sindsdien het gemeentelijk groenbeleid. In dit plan is het vorige groenstructuurplan geïntegreerd.

Het Groenbeleidsplan geeft een middellange termijnvisie (2010-2025) op de gewenste ontwikkeling van het semi-openbare groen van de gemeente Heerlen. Behalve een visie op de gemeentelijke groenstructuur bevat het Groenbeleidsplan ook een kader voor het groenbeheer en is er tevens een uitvoeringsprogramma aan gekoppeld. Het Groenbeleidsplan heeft als hoofddoelstelling een integrale, samenhangende en tevens duurzame groenstructuur te realiseren, die recht doet aan de identiteit en eigenheid van Heerlen als onderdeel van Parkstad Limburg en voldoende robuust van karakter is waar het gaat om behoud en verbetering van leefbaarheid en groene kwaliteit.

In de visie op de groenstructuur van de gemeente Heerlen is uitgegaan van de volgende integraal samenhangende componenten:

- Het landschappelijke kader van Heerlen;
- De hoofdgroenstructuur van Heerlen;
- Steenberg en als symbool voor een grenzeloze regio;
- Schakels tussen Heerlen en het omliggende Euregionale landschap;
- De hoofdinfrastructuur als uithangbord voor 'park' en 'stad';
- De historische structuur als (groene) parels in het stedelijke weefsel;
- Stadsontwikkeling Heerlen: robuust groen met nieuwe functies.

De hoofdgroenstructuur van Heerlen kadert de ligging van de verschillende stadsdelen in. Om een goede aansluiting te vormen op de gemeentelijke hoofdgroenstructuur is per stadsdeel de gewenste ontwikkeling van de hoofdgroenstructuur verder uitgewerkt.

Vervolgens is nog verder ingezoomd en is de gewenste groenstructuur in de buurten en buurtschappen beschreven. Hierbij is onderscheid gemaakt in verschillende buurttypen. De visies voor de verschillende buurttypen zijn vertaald in een gereedschapskist voor de groenstructuur per buurttype, waarin de karakteristieken en functies van de hoofd- en sub-groenstructuur van een buurttype zijn vastgelegd. Onderscheid wordt gemaakt in structuurgroen en snippergroen, waarbij het uitgangspunt geldt dat snippergroen kan worden afgestoten zonder dat er afbreuk wordt gedaan aan de kwaliteit van de openbare ruimte.

Uitsnede kaart 'Hoofdgroenstructuur' van Groenbeleidsplan Heerlen (besluitgebied rood omcirkeld)

Het besluitgebied is gelegen aan de rand van de hoofdgroenstructuur Caumerbeekdal.

In de ambitie is de wens gedefinieerd om de beekdalen een prominente positie te geven in de groenstructuur van Heerlen. Aangezien van de vier beekdalen in Heerlen het Caumerbeekdal het meest prominente onderdeel vormt van wat heden gezien kan worden als de hoofdgroenstructuur van Heerlen is de uitwerking van de ambitie met name gericht op dat beekdal. Met de zijbeken dooradert de Caumerbeek het bebouwde gebied. De dooradering is zo fijnmazig dat het beeksysteem nagenoeg alle buurten en stadsdelen met elkaar en met het centrum van Heerlen verbindt. Naast de rol van het Caumerbeekdal in de ecologische structuur en het watersysteem, speelt het dal een potentieel belangrijke rol in de recreatieve ontsluiting van Heerlen, zowel in de ontsluiting van de woonbuurten als de bezienswaardigheden en sportfaciliteiten. Conform de ambitie en op basis van de nu nog grotendeels verborgen kwaliteiten van het Caumerbeekdal is de belangrijkste doelstelling voor de ontwikkeling van de hoofdgroenstructuur van Heerlen het ontwikkelen en daadwerkelijk fysiek en mentaal ontsluiten van het Caumerbeekdal als grootste stadspark van Nederland. Dit levert een kwaliteitsimpuls voor de leefbaarheid van Heerlen en biedt een duurzame groene basis waarop vanuit herstructureringsprojecten geanticipeerd kan worden.

Conclusie

Het initiatief ziet op de realisatie en exploitatie van een mijnwaterbron. Ten behoeve van dit

initiatief wordt een diepe boring verricht en tijdelijke voorzieningen gerealiseerd ter plaatse van een reeds halfverhard terrein aan de rand van een bestaand bedrijventerrein. Aan de bestaande groene bosschages ten zuiden en westen van het besluitgebied wijzigt niets. In de definitieve situatie blijft enkel een boorput over onder het maaiveld en een bovengrondse unit van circa 15 x 4,5 meter welke zo ver mogelijk ten noordoosten van het besluitgebied wordt gerealiseerd. Op die manier wordt de bebouwing zo dicht mogelijk bij de bestaande bebouwing gerealiseerd. Het overige gedeelte van het besluitgebied wordt teruggebracht naar de huidige situatie. In deze definitieve fase zal het zuidwestelijke gedeelte van het terrein geen onderdeel meer uitmaken van het besluitgebied.

Gelet op bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het Groenbeleidsplan geen belemmering vormt voor de realisatie en exploitatie van de mijnwaterbron.

Conclusie

In navolging van het voorgaande staat onderhavig plan de ambities van het Groenbeleidsplan niet in de weg. Het plan is dan ook in overeenstemming met het gemeentelijk groenbeleid.

2.4.3 Duurzaamheidsvisie Heerlen 2017

Duurzaamheid betreft een integrale afweging van belangen voor de korte en de lange termijn, voor alle relevante stakeholders in het gebied. In de duurzaamheidsvisie van Heerlen 2017 kiest de gemeente voor drie pijlers binnen duurzaamheid: Energietransitie, Gezonde Stad (leefomgeving) en Circulaire Economie. Deze pijlers bevatten de belangrijkste gemeenschappelijke doelstellingen van zowel de gemeente als de bedrijven en instellingen in de stad:

- We werken aan beperking van klimaatverandering d.m.v. energiebesparing en inzet hernieuwbare energie.
- We bewaken en verbeteren de kwaliteit van leefomgeving t.b.v. een gezonde en aantrekkelijke stad om in te wonen, werken en leven
- We stimuleren de ontwikkeling van duurzame producten en processen waar dit een bijdrage levert aan een betere leefomgeving of aan energietransitie.

Er zijn geen normen vastgelegd voor het begrip duurzaamheid. Op enkele thema's binnen duurzaamheid, zoals leefomgeving, water en groen, is sectorale wet- en regelgeving van toepassing. De toetsing aan deze kaders komt elders in de onderbouwing aan de orde. Voor energietransitie is een regionaal beleidskader geformuleerd (zie hieronder), voor klimaatadaptatie en circulaire economie is het in ontwikkeling. Waar mogelijk en nodig sluiten we aan bij de landelijke akkoorden klimaatakkoord, deltaplan ruimtelijke adaptatie en grondstoffenakkoord. Op termijn zullen hieruit beleidsregels volgen die zullen landen in het omgevingsplan.

Energietransitie

Het Parkstad Limburg Energietransitie ambitiedocument (PALET) geeft een vooruitblik op de kansen en mogelijkheden voor een energieneutrale regio in 2040. Vanuit ruimtelijk oogpunt worden er gebieden benoemd die potentieel geschikt zouden kunnen zijn voor de opwekking van zonne- en windenergie en gebruik van bodemenergie.

In 2015-2016 is de lange termijn doelstelling om in 2040 als regio energieneutraal te zijn, vertaald in een uitvoeringsprogramma voor de korte termijn (2016 - 2020). In dit programma zijn concrete acties, maatregelen en projecten benoemd die ertoe moeten leiden dat in 2020 ten minste 8% van de totaalopgave tot 2020 wat betreft energiebesparing en duurzame energieopwekking is gerealiseerd.

Eén van de thematafels van PALET 3.0 is het 'regionaal afwegingskader grootschalige duurzame energieopwekking'. De Bestuurscommissie Ruimte incl. Duurzaamheid heeft hiertoe op 14 juli 2016 besloten incl. financiële middelen toegekend. Aanleiding voor dit afwegingskader was de constatering dat de ruimtelijke component weliswaar stevig is verankerd in het PALET-beleid, maar te grofmazig en globaal is om op project- en locatieniveau invulling te geven aan een zorgvuldige ruimtelijke afwegingen landschappelijke inpassing. Het afwegingskader, zijnde een beleidsregel, fungeert als:

- Inhoudelijke uitwerking van het kaderstellende PALET-beleid, met als inzet dat de Parkstad-gemeenten samen (meer) in staat zijn om initiatieven ten aanzien van

- zonne-energie en windenergie af te wegen;
- Procesmatige uitwerking van het kaderstellende PALET-beleid, met als inzet dat de Parkstad-gemeenten samen (meer) in staat zijn om processen in het kader van initiatieven voor zonne-energie en windenergievorm te geven;
- Aanjager voor de vertaling van regionale en gemeentelijke onderdelen uit het Uitvoeringsprogramma PALET 3.0 in concrete projecten voor zonne-energie en windenergie;
- Groeimodel waaraan in de toekomst evt. bouwstenen worden toegevoegd;
- Kader voor samenwerking tussen de acht Parkstad-gemeenten.

Het 'PALET Regionaal Afwegingskader Grootschalige Duurzame Energieopwekking' bestaat uit:

- Bouwsteen 1: Windenergie
- Bouwsteen 2: Zonne-energie
- Bouwsteen 3: PALET 3D-tool grootschalige duurzame energieopwekking
- Voorbeeldboek windenergie- en zonne-energieprojecten

De Parkstad-gemeenten kunnen individueel besluiten om de bouwstenen van het regionaalafwegingskader op lokaal niveau aan te vullen, zij het in nauwe afstemming met de andere gemeenten via de PALET-Broedkamer.

Mijnwater

Het mijnwaterproject is een alternatief duurzaam energieconcept, gebaseerd op aardwarmte in combinatie met de bestaande mijngangen. Het is ontwikkeld als experiment onder beheer van de gemeente Heerlen en met steun van de Europese Unie. Het mijnwaternetwerk zal steeds verder worden uitgebreid, waarbij onder andere voor gemeentelijke gebouwen onderzocht zal worden of aansluiting op het netwerk mogelijk en haalbaar is. Het mijnwaterproject is beoogd als aanjager en hefboom voor een grootschalige energietransitie in Heerlen.

Conclusie

Het initiatief ziet op de realisatie en exploitatie van een mijnwaterbron ten behoeve van een uitbreiding van een energienetwerk. Het betreft een warmtebron door het gebruik van mijnwater. Aangezien een mijnwaterproject als aanjager en hefboom voor een grootschalige energietransitie is beoogd in Heerlen is het initiatief in lijn met het gemeentelijk beleid ten aanzien van duurzaamheid en energie.

Hoofdstuk 3 Gebiedsbeschrijving

Voor het opstellen van een ruimtelijke onderbouwing is het van belang dat de Ausgangssituatie en de bestaande situatie in het besluitgebied, goed in beeld wordt gebracht. In dit hoofdstuk is een beschrijving opgenomen van het besluitgebied en zijn directe omgeving.

3.1. Ruimtelijke en functionele structuur

Het besluitgebied is gelegen ten oosten van de Terhoevenderweg op een klein bedrijventerrein op ruim 3,5 km te noorden van het centrum van Heerlen. Ten oosten van het besluitgebied zijn enkele bedrijven gelegen. Ten zuiden van het besluitgebied zijn bosschages gelegen met daarachter enkele woningen. Het bedrijventerrein wordt ontsloten door de Ganzeweide. De locatie staat kadastraal bekend als (deels) Heerlen, sectie U, nrs. 1471, 545, 586, 587, 588 en 590.

Luchtfoto besluitgebied en directe omgeving

De Ganzeweide is een historisch lint met aan de westkant diepe kavels die tot aan een groenzone en tot aan de beekzone doorlopen. Voor een deel zijn die percelen nog in gebruik als woonpercelen met diepe tuinen. Rond de locatie van het besluitgebied zijn de percelen in gebruik als bedrijventerrein. In enkele gevallen staat daar tot erg diep op het perceel bedrijfsbebouwing.

Het terrein is momenteel halfverhard. Aan de zuidzijde is een grondwal gelegen.

Foto besluitgebied 2022

Hoofdstuk 4 Planbeschrijving

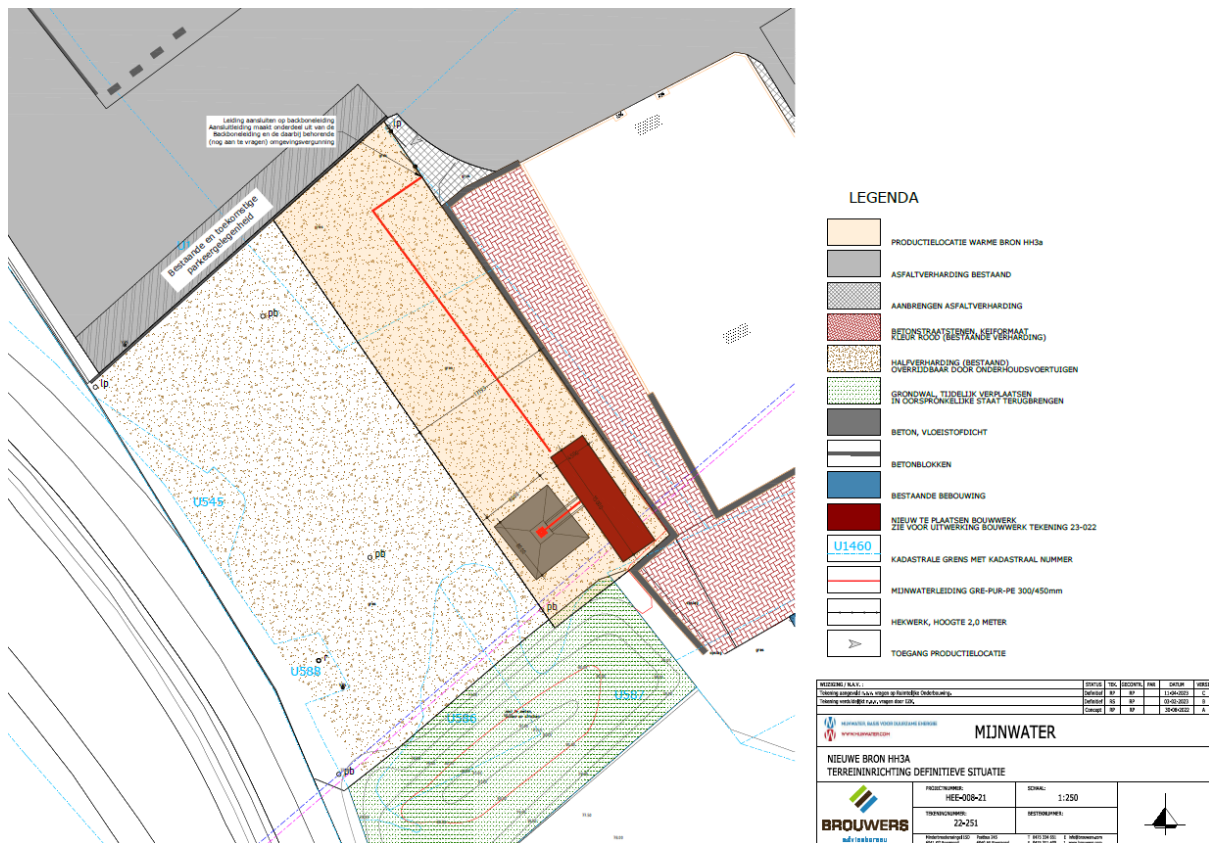
Het voornemen ziet op het realiseren en exploiteren van een mijnwaterbron ten behoeve van de uitbreiding van een energienetwerk. Vanaf de locatie zal worden geboord naar een oude mijngang welke is gelegen op circa 675 m diepte onder maaiveld. Bij het boren wordt boorgruis geproduceerd en dit zal worden afgevoerd. In het boorgat wordt verbuizing geïnstalleerd, onder meer om het boorgat open te houden en de put af te dichten en om grondwaterlagen te beschermen. Voor de diepboring wordt gebruik gemaakt van een boortoren met ondersteunende faciliteiten zoals mobiele kantoren, pompen, opslagcontainers en zeven.

Realisatiefase

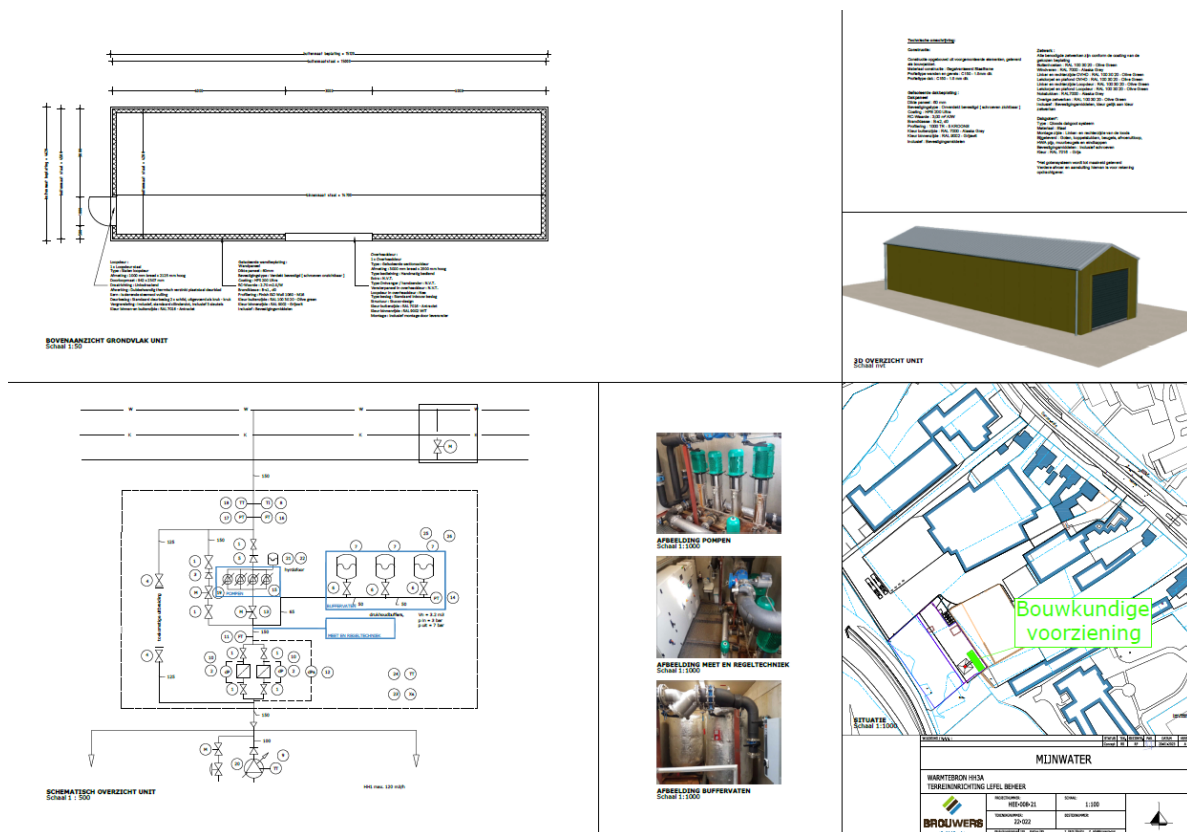
De verwachte duur van de boorwerkzaamheden, inclusief op- en afbouw van de faciliteiten is circa 7 weken. Tijdens deze tijdelijke situatie zijn specifiek de volgende voorzieningen en werkzaamheden beoogd:

- plaatsen van een boorinstallatie;
- verharden van het terrein;
- buffer om hemelwaterafkomstig van boorinstallatie in op te vangen;
- afgraven gronddepot (afhankelijk van welk type boorinstallatie wordt toegepast)
- plaatsen van containers als geluidwerende voorziening;
- plaatsen van hekwerken zodat terrein voor derden niet toegankelijk is;
- containers/units plaatsen voor opslag materialen en werkplek uitvoerders.

De laatste 2 onderdelen zijn niet vergunningplichtig op grond van de Wabo. Dit betreft namelijk de inrichting van het bouwterrein. Onderstaand is een uitsnede van de inrichting van het terrein ten tijde van de tijdelijke situatie opgenomen. Deze inrichtingstekening is eveneens als Bijlage 1 aan onderhavige onderbouwing toegevoegd.

Inrichting terrein definitieve situatie

Ontwerp bovengrondse unit

Zoals reeds beschreven staat rond de locatie van het besluitgebied tot erg diep op het perceel bedrijfsbebouwing. Het gebouw voor mijnwater met afmetingen van 15 x 4,5 x 3 meter past in de schaal van die bedrijfsbebouwing en komt ongeveer op de uiterste bebouwingslijn van het bedrijventerrein te staan. Het gebouw is derhalve inpasbaar.

Parkeren ten behoeve van onderhoud aan de pomp is mogelijk op het bestaande bedrijventerrein. Het besluitgebied kan via de noordoostzijde worden betreden. Voertuigen kunnen eveneens via deze ingang het terrein betreden indien dit noodzakelijk is.

Hoofdstuk 5 Omgevingsaspecten

In dit hoofdstuk worden de diverse relevante omgevingsaspecten aangehaald en wordt het plan hieraan getoetst.

5.1. Bodem

5.1.1 Toetsingskader

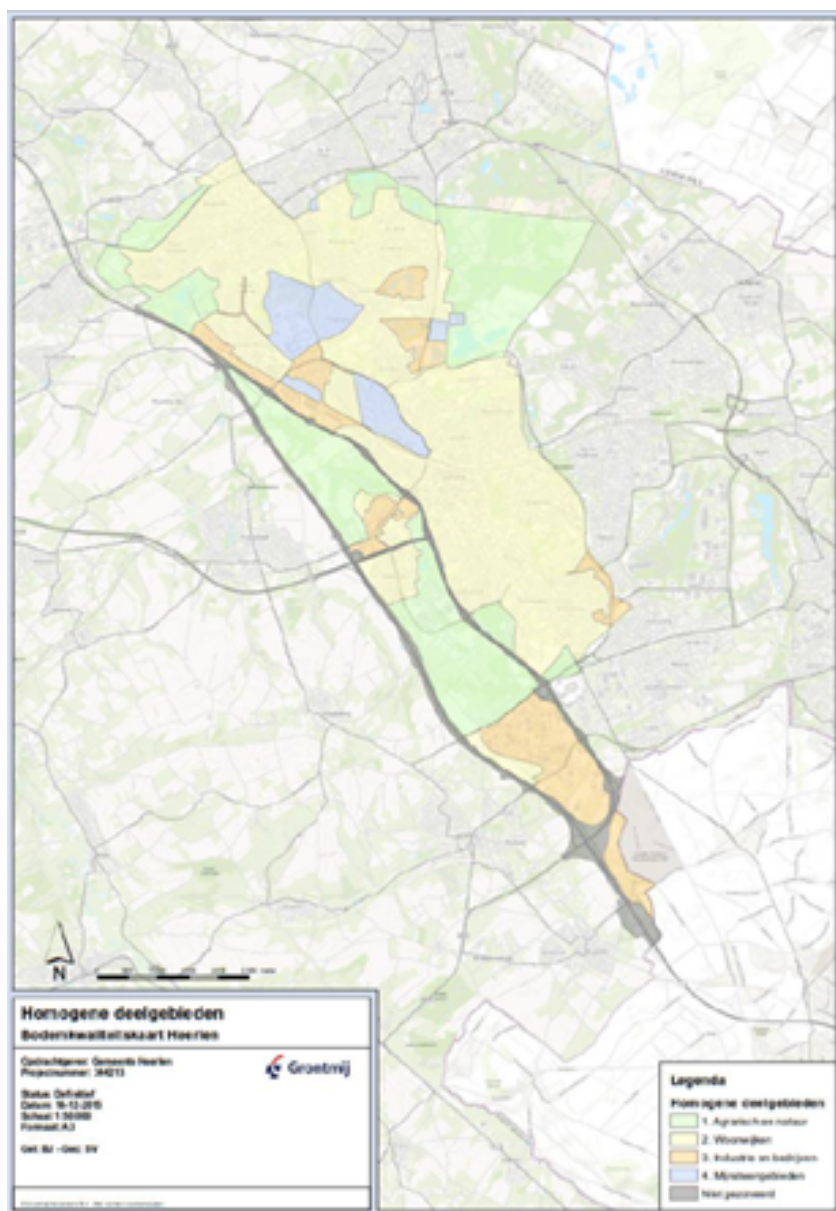
Bij de verkenning van mogelijkheden om nieuwe functies in een gebied te realiseren dient de bodemkwaliteit te worden betrokken. Inzicht in eventuele beperkingen aan het bodemgebruik (i.v.m. milieuhygiënische risico's voor mens, plant en dier) is noodzakelijk om de beoordelen of de grond geschikt is voor de beoogde functie. Er mogen namelijk geen nieuwe gevoelige functies op een zodanig verontreinigd terrein worden gerealiseerd, dat schade is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers of het milieu.

Bodembeleidsplan

Voor de gemeente Heerlen is sinds 28 september 2016 het bodembeleidsplan Heerlen van toepassing. In dit bodembeleidsplan wordt het gemeentelijk bodembeleid beschreven en het beleidsplan is derhalve het richtinggevend kader (uiteeraard naast de wettelijke regelingen) voor zowel bodembescherming als bodemsanering.

Besluit bodemkwaliteit

Het Besluit bodemkwaliteit (Bbk) geeft invulling aan het op duurzaamheid gerichte bodembeleid. De nota bodembeheer beschrijft hoe de gemeente Heerlen invulling geeft aan het Bbk. In het bodembeleidsplan is de nota bodembeheer en de bodemkwaliteitskaart gemeente Heerlen opgenomen. De bodem in de gemeente Heerlen is beschreven in een bodemkwaliteitskaart die conform de Richtlijn Bodemkwaliteitskaarten is vervaardigd. Er kan worden geconcludeerd dat de lokale bodemkwaliteit over het algemeen voldoende wordt beschreven door de bodemkwaliteitskaart voor alle zones.

Figuur 14 Homogene deelgebiedenkaart

Tabel 1: Bodemwaarden per deelgebied

Deelgebied	Bovengrond	Ondergrond
1 Agrarisch en natuur	<AW	<AW
2 Woonwijken	<AW	Industrie
3 Industrie	<AW	<AW
4 Mijnteengebied	Wonen	Wonen
AW = Achtergrondwaarde		
Wonen = Maximale waarde klasse Wonen		
Industrie = Maximale waarde klasse Industrie		

Het besluitgebied is gelegen in deelgebied 'Woonwijken'.

5.1.2 Toetsing

In het kader van de voorliggende ontwikkeling heeft BKK Bodemadvies BV een verkennend bodemonderzoek (Bijlage 4 Verkennend bodemonderzoek) uitgevoerd in het besluitgebied. De conclusies uit dit onderzoek worden hieronder toegelicht. De volledige rapportage is opgenomen in de separate bijlagen.

De aanleiding voor het bodemonderzoek betreft het vaststellen van de nulsituatie in de bodemkwaliteit op de locatie waar in de toekomst een diepe bron (HH3A) wordt aangelegd voor het oppompen van mijnwater en grondwater ten behoeve van een energienetwerk.

Voor de onderzoekslocatie is de strategie "heterogeen verdacht" aangehouden en voor asbest "onverdacht". Sulfaat en arseen worden tevens in de nulsituatie opgenomen, omdat deze stoffen in verhoogde concentraties kunnen voorkomen in het op te pompen mijnwater.

Asbest

Op het maaiveld van de onderzoekslocatie zijn geen asbestverdachte (plaat)materialen aangetroffen. In het opgeboorde materiaal (grond) zijn eveneens geen asbestverdachte (plaat)materialen (in de grove fractie) aangetroffen en ook geen bijmengingen welke de bodem asbestverdacht maken. Analyses op asbest in de bodem zijn derhalve niet uitgevoerd.

In de halfverharding bestaande uit puingranulaat is een onderzoek naar asbest in puin uitgevoerd conform de NEN 5897. Daarbij is in de grove fractie geen asbestverdacht materiaal waargenomen en is analytisch een verwaarloosbare concentratie hechtgebonden chrysotiel aangetoond (16 mg/kgds).

De hypothese 'asbest onverdacht' wordt voor de gehele onderzoekslocatie aanvaard.

Boven- en ondergrond

De bovengrond en ondergrond tot 1 m-mv bestaat uit zwak grindhoudende leem en de bodem daaronder uit klei. Er zijn geen bodemvreemde bijmengingen waargenomen. De onverharde bovengrond is (zeer) licht verontreinigd met de zware metalen kobalt en kwik en met PCB en voldoet daarmee indicatief aan de kwaliteitsklasse Achtergrondwaarde.

In de grond onder de puingranulaat zijn in de zuidelijke helft geen verhoogde concentraties boven de Achtergrondwaarde aangetroffen en voldoet de bodem indien indicatief getoetst aan de Regeling bodemkwaliteit aan de klasse Achtergrondwaarde. In de grond onder de puingranulaat zijn in de noordelijke licht verhoogde concentraties zink, cadmium en PAK ten opzichte van de Achtergrondwaarde aangetoond en voldoet de bodem indien indicatief getoetst aan de Regeling bodemkwaliteit aan de klasse Wonen.

De ondergrond is overwegend licht verontreinigd met kobalt, nikkel en kwik en voldoet indicatief volgens de Regeling bodemkwaliteit aan de klasse Industrie.

Grondwater

In juli 2021 zijn de 4 peilbuizen bemonsterd en het grondwater geanalyseerd op het standaard analysepakket en aanvullend op arseen en sulfaat. Met uitzondering van de parameter barium overschrijden geen van de concentraties de streefwaarde.

Resultaten nulsituatie onderzoek

In zowel bovengrond en ondergrond (tot 2 m-mv) is de concentratie PCB, PAK, sulfaat en arseen vastgelegd als nulsituatie. Indien bij het in bedrijf zijn van de Nieuwe Bron HH3A lekkages optreden met opgepompt mijnwater kan een bodemonderzoek op de verdachte arseen vergeleken kunnen worden met de aangetoonde concentraties in het voorliggende nulsituatie onderzoek. Dit geldt ook voor de gemeten concentraties in het grondwater.

Toetsing hypothese

De hypothese "verdacht" wordt voor de onderzoekslocatie aanvaard. Binnen de onderzoekslocatie zijn in de bodem diffuus verdeelde lichte verontreinigingen met zware

metalen, PCB en PAK aangetoond. Deze geven geen aanleiding voor vervolgonderzoek. Voor het grondwater wordt de hypothese verworpen. Er zijn geen parameters, die de streefwaarde overschrijden met uitzondering van barium.

Slotsom

Geconcludeerd kan worden dat de aangetoonde lichte verontreinigingen met zware metalen in de grond, kunnen worden beschouwd als een gebiedseigen verontreiniging, die waarschijnlijk gerelateerd zijn aan voormalige activiteiten aan de rand van het mijnbouwterrein Oranje Nassau III.

De bodemkwaliteit voldoet indicatief aan de bodemkwaliteitsklasse Achtergrondwaarde, Wonen en Industrie en is daarmee in overstemming met de huidige bestemming van de onderzoekslocatie.

Aanbevelingen

Het wordt geadviseerd om bij de eigendomsoverdracht notarieel de bodemkwaliteit vast te leggen. Deze vormt geen belemmering voor de gewenste toekomstige ontwikkeling van het terrein. De in het voorliggende onderzoek vastgelegde concentraties PCB, PAK, sulfaat en arseen dienen als referentie (nulsituatie) bij eventuele toekomstige lekkages met opgepompt mijnwater.

Indien grond wordt ontgraven en elders toegepast zijn de regels in de Regeling bodemkwaliteit van toepassing hetgeen doorgaans een grotere onderzoeksinspanning vereist.

5.1.3 Conclusie

Op basis van de onderzoeksresultaten vormt de milieuhygienische conditie van de bodem geen belemmering voor de voorgenomen planontwikkeling.

5.2. Geluid

De Wet geluidhinder, als ook een goede ruimtelijke ordening, bepaalt dat bij de voorbereiding van de vaststelling van een bestemmingsplan akoestisch onderzoek moet plaatsvinden naar de geluidsbelasting van woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen of terreinen vanwege de invloed van wegverkeerslawaai. Tevens dient daarbij onderzoek te worden gedaan naar de doeltreffendheid van verkeersmaatregelen en andere maatregelen om te voorkomen dat eventueel optredende geluidsbelasting vanwege het wegverkeerslawaai de wettelijke waarden te boven gaat. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moeten immers de ten hoogst toelaatbare waarden voor woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen en terreinen vanwege het wegverkeerslawaai in acht worden genomen (artikel 76, eerste lid, Wet geluidhinder).

5.2.1 Toetsingskader

Wegverkeer

Op basis van de Wet geluidhinder (artikel 77 Wgh) dient bij een ruimtelijke ontwikkeling een akoestisch onderzoek te worden uitgevoerd als het plan mogelijkheden biedt voor:

- de toevoeging van een nieuwe woning of andere geluidsgevoelige functie binnen de zone van een weg;
- de aanleg van een nieuwe weg;
- de reconstructie van een bestaande weg.

De breedte van de zone van een weg is afhankelijk van het aantal rijstroken, het stedelijk gebied en de maximumsnelheid. In de Wet geluidhinder is bepaald dat elke weg een geluidzone heeft, met uitzondering van woonerven en wegen waar een maximumsnelheid van

30 km/u voor geldt.

Tabel 2: Breedte geluidszones langs wegen

	Aantal rijstroken	Zone breedte
Stedelijk gebied	1 of 2	200 meter
	3 of meer	350 meter
Buiten stedelijk gebied	1 of 2	250 meter
	3 of 4	400 meter
	5 of meer	600 meter

Het initiatief ziet niet op de realisatie van een mijnwaterbron. Dit betreft geen geluidsgevoelige functie. De Wgh is derhalve niet van toepassing op onderhavig planvoornemen.

Spoorweglawaai

Artikel 4.1 Besluit geluidhinder bepaalt voor spoorweglawaai hetzelfde als artikel 76 Wet geluidhinder voor wegverkeerslawaai.

Dit initiatief ziet op de realisatie van een mijnwaterbron. Dit betreft geen geluidsgevoelige functie. Derhalve is de Besluit geluidhinder niet van toepassing op onderhavig planvoornemen.

Industrielawaai

In paragraaf 5.4 vindt een afweging plaats ten aanzien van het aspect 'bedrijven en milieuzonering'.

5.2.2 Onderzoek

De installatie betreft geen geluidsgevoelig object. Een akoestisch onderzoek wegverkeerslawaai is derhalve niet noodzakelijk.

5.2.3 Conclusie

Het aspect 'geluid' vormt geen belemmering voor onderhavig initiatief.

5.3. Luchtkwaliteit

5.3.1 Toetsingskader

De hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen zijn beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5 Wm). Artikel 5.16 Wm (lid 1) geeft weer, onder welke voorwaarden bestuursorganen bepaalde bevoegdheden (uit lid 2) mogen uitoefenen. Als aan minimaal één van de volgende voorwaarden wordt voldaan, vormen luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het uitoefenen van de bevoegdheid:

- Er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- Een project leidt - al dan niet per saldo - niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- Een project draagt 'niet in betekende mate' (NIBM) bij aan de luchtverontreiniging;
- Een project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Het Besluit NIBM

De wet stelt bij een (dreigende) grenswaardenoverschrijding aanvullende eisen en beperkingen voor ruimtelijke plannen die "in betekenende mate" (IBM) leiden tot verslechtering van de luchtkwaliteit. Daarnaast moet uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening afgewogen worden of het aanvaardbaar is het plan op deze plaats te realiseren.

Hierbij speelt de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol, ook als het plan "niet in betekenende mate" (NIBM) bijdraagt aan de luchtverontreiniging.

Op 1 augustus 2009 is het nationaal samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit (NSL) in werking getreden. Hierdoor dient bij plannen die de luchtkwaliteit beïnvloeden niet langer te worden uitgegaan van de normen uit de interimperiole. Nu het NSL in werking is getreden is een project NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3% grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijnstof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel fijnstof als NO₂. Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden.

Regeling NIBM

Binnen de getalsmatige grenzen van de Regeling NIBM draagt een project altijd niet in betekenende mate bij aan een verslechtering van de luchtkwaliteit. Voor woningen gelden in de Regeling NIBM de volgende getalsmatige grenzen:

Tabel 4: Getalsmatige grenzen NIBM

	Minimaal 1 ont-sluitingsweg	Minimaal 2 ont-sluitingsweg
	3%-norm	3%-norm
Woningen (maximaal)	1500	3000

Besluit gevoelige bestemmingen

Door middel van het Besluit gevoelige bestemmingen (in werking getreden op 16 januari 2009) wordt de vestiging van 'gevoelige bestemmingen' in de nabijheid van provinciale- en rijkswegen beperkt. Onder gevoelige bestemmingen worden o.a. scholen, kinderdagverblijven, en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen verstaan.

Het besluit richt zich op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijnstof (PM₁₀) en stikstofdioxide (NO₂), vooral kinderen, ouderen en zieken. Daartoe voorziet het besluit in zones waarbinnen luchtkwaliteitsonderzoek nodig is: 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen, gemeten vanaf de rand van de weg. Waar in zo'n onderzoekszone de grenswaarden voor PM₁₀ of NO₂ (dreigen te) worden overschreden, mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen. Dit wordt bereikt door op zo'n plek de vestiging van bijvoorbeeld een school niet toe te staan. Bij uitbreidingen van bestaande gevoelige bestemmingen is een eenmalige toename van maximaal 10% van het totale aantal blootgestelden toegestaan.

5.3.2 Toetsing

Regeling NIBM

Bij de voorgenomen ontwikkeling is er sprake van de realisatie van een warmtebron.

Tijdens de aanleg van de locatie worden diverse mobiele werktuigen ingezet zoals graafmachines, tractoren, vrachtwagens en een asfalteermachine. Indien de locatie aangelegd zal worden voor een grote toren zal voor de aanleg circa 120 zware

vrachtvoertuigbewegingen plaats en circa 200 verkeersbewegingen met personenauto's voor het vervoer van personeel.

Bij selectie van een kleinere toren zal het aantal verkeersbeweging kleiner zijn. Voor transport naar locatie van de boortoren en benodigd materieel vinden circa 50 vrachttransporten (100 voertuigbewegingen) plaats.

Na afloop van de boring zijn wederom circa 50 transporten benodigd om de boortoren en aanverwant materieel van locatie te voeren.

De boortoren en aanverwante voorzieningen maken primair gebruik van diesel generatoren voor de energievoorziening. Tijdens de boorwerkzaamheden is wel sprake van uitstoot door transportmiddelen als een heftruck en mobiele kraan, en er zijn circa 5 vrachten per dag benodigd voor afvoer van boorgruis en aanvoer van materiaal.

Gezien het tijdelijke karakter van de werkzaamheden en daarmee van de emissies, worden de effecten op de luchtkwaliteit niet relevant geacht.

Tijdens de definitieve fase worden de pompen elektrisch aangedreven. Eens in de maand vindt er onderhoud plaats. Dit komt dus neer op een hele lage verkeersaantrekkende werking. Hierdoor is dit initiatief te kenmerken als 'NIBM'. Het uitvoeren van een nader onderzoek wordt daarom ook niet noodzakelijk geacht.

Achtergrondwaarden

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient te worden bezien of de luchtkwaliteit ter plaatse goed genoeg is om een goed woon- en leefmilieu te kunnen waarborgen. Volgens de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland bedroeg de concentratie PM_{10} ter plaatse in 2022 tussen de 14 en 16 $\mu g/m^3$, de concentratie $PM_{2,5}$ tussen de 6 en 8 $\mu g/m^3$ en de concentratie NO_2 tussen 10 en 15 $\mu g/m^3$. In de Wet milieubeheer is de jaargemiddelde grenswaarde voor PM_{10} en NO_2 40 $\mu g/m^3$ en is de jaar gemiddelde grenswaarde voor $PM_{2,5}$ 25 $\mu g/m^3$. Volgens de kaarten is de luchtkwaliteit ter plaatse dus goed te noemen.

5.3.3 Conclusie

Gezien de bestaande concentraties is er geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde en wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 5.16, lid 1 onder a van de Wet milieubeheer en het Besluit gevoelige bestemmingen. De voorgenomen ontwikkeling voorziet daarnaast niet in een noemenswaardige extra verkeersaantrekkende werking, gezien het gaat om de bouw en exploitatie van een warmtebron ten behoeve van een energienetwerk.

5.4. Bedrijfshinder

5.4.1 Toetsingskader

Onder milieuzonering wordt verstaan het waar nodig zorgen voor een voldoende ruimtelijke scheiding tussen enerzijds bedrijven of overige milieubelastende functies en anderzijds milieugevoelige functies zoals woningen. Bij de planontwikkeling dient rekening te worden gehouden met milieuzonering om de kwaliteit van het woon- en leefmilieu te handhaven en te bevorderen en daarnaast bedrijven voldoende zekerheid te bieden dat zij hun activiteiten duurzaam binnen aanvaardbare voorwaarden kunnen uitvoeren.

Richtafstanden

Bij de milieuzonering wordt gebruik gemaakt van de door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) opgestelde publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' ('Bedrijven en Milieuzonering', Uitgave VNG, Den Haag, 2009). In de publicatie is een lijst opgenomen met bedrijfstypen. Voor de bedrijfstypen zijn indicatieve (richt)afstanden bepaald voor de milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De richtafstanden vormen een indicatie van de aanvaardbaarheid in de situatie dat gevoelige functies in de nabijheid van milieubelastende

functies worden gesitueerd. Indien bekend is welke activiteiten concreet worden beoogd of aanwezig zijn, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting (in plaats van de richtafstanden).

Omgevingstype

De richtafstanden zijn afgestemd op de omgevingskwaliteit zoals die wordt nagestreefd in een rustige woonwijk of een vergelijkbaar omgevingstype (zoals een rustig buitengebied, een stiltegebied of een natuurgebied). Een rustige woonwijk is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven en kantoren) voor. Binnen gemengde gebieden heeft men te maken met milieubelastende en milieugevoelige functies die op korte afstand van elkaar zijn gesitueerd. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Voorbeelden van gebieden met functiemenging zijn horecaconcentratiegebieden, stadscentra, winkelcentra en winkelgebieden van dorpskernen, woon-werkgebieden met kleinschalige ambachtelijke bedrijvigheid, gebieden langs stadstoegangswegen met meerdere functies en lintbebouwing in het buitengebied met veel agrarische en andere bedrijvigheid.

5.4.2 Toetsing

Externe werking

Tijdens de realisatiefase wordt er circa 3 weken geboord. Dit betreft echter een tijdelijke situatie en is derhalve niet relevant in het kader van een goed woon- en leefklimaat. De realisatiefase valt onder Besluit algemene regels milieu mijnbouw (Barmm). De boorinstallatie zal aan de regels uit het Barmm moeten voldoen. De gegevens van de boorinstallatie dienen uiterlijk 4 weken voor aanvang van de werkzaamheden te worden voorgelegd aan het bevoegd gezag.

Het gebruik van een mijnwaterbron is niet opgenomen in de VNG publicatie. Het gebruik komt het meest overeen met een pompinstallatie (SBI-2008 495). Hiervoor geldt een minimale richtafstand van 30 meter. Aangezien in de omgeving verschillende bedrijven en woningen gelegen zijn, kan gesteld worden dat er sprake is van een gemengd gebied. Hierdoor kan de richtafstand met één afstandsstap verlaagd worden. Er geldt derhalve een minimale richtafstand van 10 meter. De dichtsbijzijnde gelegen woningen liggen op een afstand van circa 90 meter.

Daarnaast worden de pompen elektrisch aangedreven en vindt slechts een keer per maand onderhoud plaats. Het gebruik van de mijnwaterbron vormt derhalve geen belemmering voor omliggende gevoelige objecten.

Gelet op bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de externe werking van het initiatief geen belemmering vormt voor de omliggende woningen.

Interne werking

Het initiatief zelf betreft geen gevoelig object en de omliggende bedrijvigheid vormt derhalve geen belemmering voor het initiatief.

5.4.3 Conclusie

Aangezien er in de definitieve fase gebruik wordt gemaakt van elektrisch aangedreven pompen en slechts een keer per maand onderhoud plaats vindt, kan worden gesteld dat een goed woon- en leefklimaat geborgd is. Het aspect 'bedrijfshinder' vormt geen belemmering voor het beoogd initiatief.

5.5. M.e.r.-plicht

5.5.1 Toetsingskader

Beoordeling directe m.e.r.-plicht

Diepboringen (boringen dieper dan 500m) zijn opgenomen in het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel D (categorie 17.2) en zijn daarmee m.e.r. beoordelingsplichtig. Er dient te worden bepaald of de voorgenomen activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken. Als er geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn te verwachten, is een m.e.r. procedure niet nodig en hoeft geen Milieueffectrapport (MER) te worden opgesteld. De boring moet wel worden opgenomen in de omgevingsvergunning.

Door Mijnwater is een MER aanmeldnotitie opgesteld (Bijlage 5). De aanmeldnotitie is als als separate bijlage toegevoegd. Naar aanleiding van de MER aanmeldnotitie heeft het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat besloten (Bijlage 6) dat geen milieueffectrapport behoeft te worden opgesteld.

De exploitatie van de mijnwaterbron is geen activiteit die is opgenomen in het Besluit milieueffectrapportage. Er hoeft voor deze activiteit geen vormvrij m.e.r.-beoordelingsbesluit genomen te worden.

5.6. Externe veiligheid

5.6.1 Toetsingskader

Externe veiligheid beschrijft de risico's die ontstaan als gevolg van de opslag van of handelingen met gevaarlijke stoffen. Dit kan betrekking hebben op inrichtingen (bedrijven) of transportroutes. Op beide categorieën is landelijke wet- en regelgeving van toepassing.

In de landelijke regelgeving zijn kwaliteitseisen en normen op het gebied van externe veiligheid geformuleerd. Doel is om bepaalde risico's, waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld, tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Deze bedoelde risico's hangen vooral samen met:

- activiteiten met gevaarlijke stoffen in inrichtingen;
- transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen;
- transport van gevaarlijke stoffen over de weg, spoor en water.

Ook zijn er onder meer landelijke regels voor de opslag en verkoop van vuurwerk. Verder wordt bij de plaatsing van windmolens tegenwoordig ook de externe veiligheid in ogenschouw genomen.

De risico's voor externe veiligheid komen tot uitdrukking via het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Voor het groepsrisico geldt een verantwoordingsplicht. Afhankelijk van de ruimtelijke ontwikkeling en beschikbare gegevens is deze beperkt of ruim van opzet.

Plaatsgebonden risico (PR)

Het plaatsgebonden risico (PR) is de kans, per jaar, op overlijden van een onbeschermd individu ten gevolge van ongevallen met gevaarlijke stoffen. De aanwezigheid van een persoon is fictief. Niet wordt beoordeeld hoe groot de kans op de aanwezigheid van een persoon feitelijk is. Het PR kan op de kaart van een gebied worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde PR. Via het PR wordt een basisbeschermingsniveau gewaarborgd.

Groepsrisico (GR)

Het groepsrisico (GR) is een maat voor de kans per jaar dat een groep van bijvoorbeeld 10, 100 of 1.000 personen het slachtoffer wordt van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het GR wordt ook beschouwd als een maat voor de maatschappelijke ontwrichting. Bij het GR wordt wel beoordeeld hoeveel personen zich, redelijkerwijs, feitelijk in de omgeving kunnen bevinden. Voor het GR geldt geen grenswaarde, maar een oriëntatiewaarde. Dit is een ijkwaarde waaraan veranderingen getoetst kunnen worden. Deze oriëntatiewaarde mag overschreden worden, mits goed beargumenteerd door het bevoegd gezag. Deze argumentatie is een onderdeel van de verantwoording van het groepsrisico.

Verantwoordingsplicht groepsrisico

Voor het bevoegd gezag geldt een verantwoordingsplicht, wanneer binnen het invloedsgebied van een risicobron kwetsbare en/of beperkt kwetsbare objecten via het bestemmingsplan worden toegelaten. Dit betreft ook de al bestaande (beperkt) kwetsbare objecten, zoals al gebouwde woningen.

Een risicobron is bijvoorbeeld een buisleiding die wordt gebruikt voor het transport van gevaarlijke stoffen. Met het invloedsgebied wordt bedoeld op het gebied waarbinnen minimaal 1% van de aanwezige personen overlijdt als gevolg van een calamiteit met gevaarlijke stoffen ter plaatse van de risicobron. Het invloedsgebied van een risicobron is soms vastgelegd in de wet. In de andere gevallen kan het worden berekend aan de hand van vastgelegde rekenregels.

De verantwoording van het groepsrisico is één van de onderdelen van een goede ruimtelijke ordening. De omvang en diepgang van de verantwoording is daarbij afhankelijk van de gevolgen voor het groepsrisico. Dit wordt per ruimtelijk plan beoordeeld.

Externe veiligheid inrichtingen

Het huidige beleid voor inrichtingen (bedrijven) is opgenomen in het 'Besluit externe veiligheid inrichtingen' (Bevi). Ter uitvoering van het Bevi geldt de 'Regeling externe veiligheid inrichtingen' (Revi). Hierin zijn aan te houden afstanden opgenomen voor zogenaamde categoriale inrichtingen. Daarnaast zijn in het Revi regels opgenomen voor de berekening van de aan te houden afstanden voor de niet-categoriale inrichtingen.

Externe veiligheid buisleidingen

Voor het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen geldt het 'Besluit externe veiligheid buisleidingen' (Bevb). De aanwijzing van buisleidingen, de risicoafstanden en de aanwijzing van de rekenmethodiek zijn opgenomen in de 'Regeling externe veiligheid buisleidingen' (Revb). De toetsingssystematiek uit het Bevi wordt ook toegepast bij buisleidingen.

Externe veiligheid transport

Het beleid voor het transport van gevaarlijke stoffen over de weg, via het spoor en via het water staat beschreven in het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt). Hierin is het 'Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen' verankerd. Het primaire doel van dit Basisnet is het creëren van een plafond voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over Rijkswegen, hoofdvaarwegen en spoorwegen. Aan de hand van deze maximale vervoerstromen gevaarlijke stoffen kunnen de externe veiligheidsrisico's worden bepaald.

Gemeentelijk beleidskader

In de nota 'Beleid externe veiligheid 2011-2015' heeft de gemeente Heerlen het beleid voor externe veiligheid geformuleerd. Dit beleid is op 1 november 2011 door de gemeenteraad vastgesteld. Het doel van het externe veiligheidsbeleid van de gemeente Heerlen is het behouden van een verantwoord en aanvaardbaar veiligheidsniveau. Het beleid in deze nota leidt tot een gebiedsgerichte aanpak van externe veiligheid en het beperken van de risico's van de bronnen waar dat nodig is. Dit beleid kan worden doorgevoerd in de gemeentelijke structuurvisie en bestemmingsplannen.

Het gevolg van dit beleid is dat bepaalde bedrijven, die zijn gevestigd op locaties waar dat op grond van dit beleid ongewenst is, zullen worden beperkt in hun mogelijkheden. Ook zal de ontwikkeling van bepaalde gebieden anders moet worden beoordeeld vanwege de aanwezige risico's. Dit beleid zal ertoe leiden dat op de langere termijn in Heerlen de risico's door het gebruik en de toepassing van gevaarlijke stoffen binnen aanvaardbare grenzen kunnen blijven. Het beleid is niet bedoeld als een keurslijf. Het biedt een afwegingskader om optimaal met externe veiligheid in samenspel met andere belangen en andere instanties rekening te houden.

In 2014 is in opdracht van de provincie Limburg door Adviesgroep AVIV in beeld gebracht welke risicobronnen in de gemeente Heerlen aanwezig zijn en welke risico's deze voor de omgeving kunnen opleveren. De invloedsgebieden van de risicobronnen zijn op kaarten weergegeven. Voor meer informatie wordt verwezen naar de rapportage van dit onderzoek: 'Externe veiligheid: invloedsgebiedenkaart gemeente Heerlen voor de ruimtelijke ordening, Adviesgroep AVIV, 26 november 2014'. In het vervolg van deze paragraaf is gebruik gemaakt van de informatie uit dit onderzoek.

5.6.2 Toetsing

Door Antea Group is een kwalitatieve risicoanalyse uitgevoerd (Bijlage 7). Het volledige onderzoek is als separate bijlage aan onderhavige onderbouwing toegevoegd. Hierna wordt de samenvatting van het onderzoek weergegeven.

Ondanks dat er met grote waarschijnlijkheid kan worden gesteld dat er geen aardgas zal worden aangeboord tijdens de boring, is er voor de volledigheid toch een QRA uitgevoerd zoals die ook uitgevoerd wordt voor boringen naar aardgas.

De op deze wijze uitgevoerde QRA heeft de volgende resultaten opgeleverd:

Plaatsgebonden risico contour

De risicoanalyse heeft aangetoond dat:

- De risicocontour (10-6/jaar) geen kwetsbare objecten omvat;

Hiermee wordt voldaan aan de normwaarde uit het Barmm.

Groepsrisico

- Binnen het invloedsgebied bevinden zich geen objecten met mensen. Daarom is er geen sprake van een groepsrisico: binnen het invloedsgebied bevinden zich geen mensen: de groepsrisico grafiek blijft leeg. Overigens stelt het Barmm geen eisen aan het groepsrisico.

Invloedsgebied

Het invloedsgebied, gedefinieerd als het gebied waar nog net 1% van de mensen om het leven kan komen, bedraagt maximaal 28 m gerekend vanaf de boorlocatie.

5.6.3 Conclusie

Vanuit het aspect 'externe veiligheid' bestaan er geen belemmeringen voor het beoogde initiatief.

5.7. Ecologie

5.7.1 Toetsingskader

De bescherming van de natuur is vastgelegd in de Wet natuurbescherming (Wnb). De Wet natuurbescherming (Wnb) geeft het wettelijke kader voor de bescherming van natuurgebieden en voor soortenbescherming. Bij de voorbereiding van een ruimtelijk plan dient onderzocht te worden of de Wnb ten aanzien van de bescherming van dier- en plantensoorten en gebieden de uitvoering van het plan niet in de weg staat. De provincie is bevoegd gezag voor de toetsing van handelingen met mogelijke gevolgen voor beschermde dier- en plantensoorten (de soortenbeschermingsbepalingen) én voor Natura 2000-gebieden (de gebiedenbeschermingsbepalingen). Alleen bij ruimtelijke ingrepen waarmee grote nationale belangen zijn gemoeid, blijft het Rijk bevoegd gezag.

Daarnaast vindt beleidsmatige gebiedsbescherming plaats door middel van het Natuurnetwerk Nederland (NNN), de voormalige Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Ook in dit kader zijn de provincies het bevoegd gezag.

Gebiedsbescherming vanuit de Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming, heeft voor wat betreft gebiedsbescherming, betrekking op de Europees beschermde Natura 2000-gebieden. Als er naar aanleiding van projecten, plannen en activiteiten, afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten, mogelijkserwijs significante effecten optreden, dienen deze bij de voorbereiding van een bestemmingsplan in kaart te worden gebracht en beoordeeld.

Natura 2000-gebieden hebben een externe werking, zodat ook ingrepen die buiten deze gebieden plaatsvinden en verstoring kunnen veroorzaken, moeten worden getoetst op het effect van de ingreep op soorten en habitats. Een ruimtelijk plan dat significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied kan alleen worden vastgesteld indien uit een passende beoordeling de zekerheid is verkregen dat het plan de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zal aantasten. Indien deze zekerheid niet is verkregen, kan het plan worden vastgesteld, indien wordt voldaan aan de volgende drie voorwaarden:

1. alternatieve oplossingen zijn niet voorhanden;
2. het plan is nodig om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard; en
3. de noodzakelijke compenserende maatregelen worden getroffen om te waarborgen dat de algehele samenhang van het Natura 2000-netwerk bewaard blijft.

Projecten, plannen en activiteiten die mogelijk een negatief effect hebben op de beschermde natuur in een Natura 2000-gebied zijn vergunningsplichtig.

Gebiedsbescherming vanuit provinciaal beleid

Het Natuurnetwerk Nederland (voorheen: Ecologische Hoofdstructuur (EHS)) is een samenhangend netwerk van bestaande en te ontwikkelen natuurgebieden. Het netwerk wordt gevormd door kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en ecologische verbindingzones met als doel natuurgebieden beter met elkaar en met het omringende agrarisch gebied te verbinden.

Conform artikel 1.12 van de Wet natuurbescherming dragen gedeputeerde staten in hun provincie zorg voor de totstandkoming en instandhouding van een samenhangend landelijk ecologisch netwerk, genaamd 'Natuurnetwerk Nederland'. Zij wijzen daartoe in hun provincie gebieden aan die tot dit netwerk behoren. De planologische begrenzing en beschermingsregimes van het Natuurnetwerk Nederland loopt via het traject van de provinciale ruimtelijke structuurvisies en verordeningen.

Voor deze gebieden geldt een planologisch beschermingsregime. Activiteiten in deze gebieden

zijn alleen toegestaan als ze geen negatieve effecten hebben op de wezenlijke kenmerken of waarden of als deze kunnen worden tegengegaan met mitigerende maatregelen.

Soortenbescherming

De Wet natuurbescherming onderscheidt beschermingsregimes voor soorten op grond van internationale verdragen, aangevuld met soorten die vanuit een nationaal oogpunt beschermd worden. Hierdoor zijn er in de Wet natuurbescherming drie verschillende verbodsartikelen per categorie soorten;

- soorten van de Vogelrichtlijn (artikel 3.1);
- soorten van de Habitatrichtlijn en de verdragen van Bern en Bonn (artikel 3.5);
- andere soorten (artikel 3.10).

Per beschermingsregime is aangegeven welke verboden er gelden en onder welke voorwaarden ontheffing of vrijstelling kan worden verleend door het bevoegd gezag. Volgens artikel 3.31 zijn de verboden, bedoeld in de artikelen 3.1, 3.5 en 3.10 niet van toepassing op handelingen die zijn beschreven in en aantoonbaar worden uitgevoerd overeenkomstig een door het Ministerie van Economische Zaken goedgekeurde gedragscode en die plaatsvinden in het kader van bestendig beheer, bestendig gebruik, of ruimtelijke ontwikkeling of inrichting.

Houtopstanden

De bescherming van houtopstanden, conform de Wet natuurbescherming, heeft betrekking op alle zelfstandige eenheden van bomen, boomvormers of struiken van een oppervlakte van minimaal tien are of een rijbeplanting die meer dan twintig bomen omvat, gelegen buiten de bebouwde kom. Wanneer houtopstanden worden geveld, niet vallende onder artikel 4.1 van de Wet natuurbescherming, geldt een meldingsplicht bij Gedeputeerde Staten van desbetreffende provincie (artikel 4.2 Wnb). Indien er geen bezwaar is om de houtopstanden te kappen, verplicht artikel 4.2 van de Wet natuurbescherming om binnen 3 jaar na het vellen of tenietgaan van de houtopstand op dezelfde grond houtopstanden opnieuw aan te planten. Er geldt een algehele vrijstelling van de herplantplicht voor houtopstanden die gekapt worden in het kader van natuurbeheer en natuurbehoud.

5.7.2 Toetsing

Gebiedsbescherming

Onderzoek stikstofdepositie

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is op een afstand van circa 2,0 kilometer ten oosten van het plangebied gelegen en betreft "Brunssummerheide". Brunssummerheide is een heide- en bosgebied in het oosten van Limburg. Gelet op de afstand tot de dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is voor de realisatiefase een stikstofdepositieberekening uitgevoerd. De berekening is opgenomen in Bijlage 8 bij onderhavige ruimtelijke onderbouwing.

Als gevolg van de aanleg van een bron en backbone leiding is er sprake van een tijdelijke toename van stikstofdepositie op stikstofgevoelige habitattypen in omliggende Natura 2000-gebieden. De depositietoename zorgt voor een kleine toename van stikstofdepositie wat mogelijk zorgt voor een aantasting van natuurlijke kenmerken van stikstofgevoelige habitattypen en leefgebieden binnen Natura 2000-gebieden rondom de projectlocatie. Ondanks deze kleine toename van stikstofdepositie kunnen met zekerheid (significant) negatieve effecten ten gevolge van de deposities worden uitgesloten voor de natuurlijke kenmerken van de Natura 2000-gebieden en de voor deze gebieden gestelde instandhoudingsdoelstellingen.

Momenteel bestaat er geen vastgesteld beleid ten aanzien van stikstofdeposities als gevolg van tijdelijke aanlegwerkzaamheden, waarbij sprake is van een tijdelijke toename van stikstofdepositie binnen stikstofgevoelige habitattypen. De noodzaak voor het verkrijgen van een vergunning is ter beoordeling van het bevoegd gezag, de provincie Limburg

De pompen worden elektrisch aangedreven. Een stikstofonderzoek ten aanzien van de gebruiksfase is derhalve niet noodzakelijk.

Soortbescherming

Quickscan flora en fauna

In het kader van voorgenomen ontwikkelin gis een quickscan flora en fauna uitgevoerd. voor het volledige rapport wordt verwezen naar Bijlage 9.

Effecten beschermde gebieden

Het plangebied ligt buiten de begrenzing van het NNN (Goudgroene natuurzone). De provincie Limburg hanteert geen externe werking als het gaat om NNN. Wel ligt het plangebied binnen de Bronsgroene natuurzone. Gezien het plangebied bestaat uit een grotendeels braakliggend terrein met een kleine bosschage en leegstaand noodgebouw zijn de kernkwaliteiten behorende tot de bronsgroene natuurzone (groene karakter, het visueel-ruimtelijk karakter, het cultuurhistorischerfgoed en het reliëf) niet aan de orde. Er wordt derhalve geen negatief effect verwacht op de bronsgroene natuurzone. De versterking van waarde in het braakliggend gebied is niet aan de orde aangezien de definitieve fase enkel betrekking heeft op de bouwwerken.

Flora

Er zijn binnen het plangebied geen beschermde wilde soorten aangetroffen. Deze soorten zijn ook niet te verwachten. Om deze redenen zullen er door de voorgenomen plannen geen nadelige effecten optreden ten aanzien van deze soortgroep en zijn er, naast de zorgplicht, vanuit de Wnb geen verdere verplichtingen.

Vogels

Er zijn geen vogelnesten c.q. verblijfplaatsen aangetroffen van vogels waarvan de nest- en verblijfloctaties jaarrond zijn beschermd. Algemeen voorkomende soorten zonder jaarrond beschermd nest kunnen blijven broeden in de directe omgeving van het plangebied. Indien broedende vogels in de directe omgeving van het plangebied aanwezig zijn, kunnen versturende werkzaamheden zoals sloop- en bouwwerkzaamheden of een verwijdering van beplanting mogelijk echter niet plaatsvinden zonder hinder te veroorzaken. Wanneer er geen broedende vogels aanwezig zijn kunnen de werkzaamheden wel plaatsvinden. Indien er op deze manier wordt gehandeld, treden er geen nadelige effecten op ten aanzien van vogels. Wanneer de werkzaamheden in het geheel plaatsvinden in de minst kwetsbare periode (tussen begin oktober en half februari) worden eveneens geen nadelige effecten verwacht. Dit laatste verdient derhalve aanbeveling. Indien de werkzaamheden worden uitgevoerd op bovenstaande wijze, zullen er geen nadelige effecten optreden ten aanzien van vogels.

Grondgebonden zoogdieren

Binnen het plangebied zijn geen vaste verblijf- of voortplantingsplaatsen vastgesteld van soorten die zijn beschermd bij de Habitatrichtlijn of van soorten die niet zijn vrijgesteld door de provincie. Algemeen voorkomende soorten zijn door de provincie vrijgesteld van de verbodsbepalingen als het een ruimtelijke ingreep of inrichting betreft. Wel geldt de zorgplicht voor dergelijke soorten. Zolang de zorgplicht wordt nageleefd zijn er derhalve geen negatieve effecten te verwachten met betrekking tot grondgebonden zoogdieren.

Vleermuizen

Er zijn geen vaste verblijf- of voortplantingsplaatsen aanwezig binnen het plangebied. Mogelijk wordt er gevoerageerd binnen en nabij het plangebied. Foerageergebied is alleen beschermd wanneer dit gebied noodzakelijk is om de functionaliteit van een vaste verblijfplaats te behouden. In de directe omgeving van het plangebied is echter voldoende alternatief foerageergebied aanwezig in de vorm van de graslanden en bossen van de Koumenberg ten zuiden en westen van het plangebied. Een negatief effect op vaste vliegroutes is eveneens niet te verwachten. Gezien het vorenstaande zijn er derhalve geen negatieve effecten te verwachten met betrekking tot vleermuizen.

Amfibieën, reptielen en vissen

Binnen het plangebied zijn geen vaste verblijf- of voortplantingsplaatsen vastgesteld van soorten die zijn beschermd bij de Habitatrichtlijn of van soorten die niet zijn vrijgesteld door de provincie. Algemeen voorkomende soorten zijn door de provincie vrijgesteld van de verbodsbepalingen als het een ruimtelijke ingreep of inrichting betreft. Wel geldt de zorgplicht voor dergelijke soorten. Zolang de zorgplicht wordt nageleefd zijn er derhalve geen negatieve effecten te verwachten met betrekking tot amfibieën, reptielen en vissen.

Ongewervelden / overige soorten

Vaste verblijfplaatsen of exemplaren van Habitatrichtlijnsoorten of van nationaal beschermde soorten zijn niet aangetroffen. Er zijn derhalve geen negatieve effecten te verwachten met betrekking tot deze soortgroepen.

Zorgplicht

Voor alle soorten geldt een zorgplicht. Deze zorgplicht houdt in dat de initiatiefnemer passende maatregelen neemt om schade aan deze soorten te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om het niet verontrusten of verstoren in de kwetsbare perioden zoals de winterslaap, de voortplantingstijd en de periode van afhankelijkheid van de jongen.

De kwetsbare perioden zijn niet voor alle verschillende soortgroepen gelijk. Als “veilige” periode voor alle groepen geldt in het algemeen de periode van half oktober tot eind november, de periode waarin de voortplantingstijd achter de rug is en dieren als de egel en amfibieën nog niet in winterslaap zijn. Bovendien zijn de houtduiven uit het laatste legsel dan ook uitgevlogen.

Indien vooraf bekend is dat werkzaamheden moeten worden uitgevoerd binnen de kwetsbare perioden van de betreffende soorten, is het zaak ervoor te zorgen dat het gebied tegen die tijd ongeschikt is als leefgebied voor die soorten. Zo kunnen bijvoorbeeld struiken gedurende het groeiseizoen kort gesnoeid worden, zodat er geen vogels gaan broeden.

Bij het inrichten van het terrein dient te worden gezorgd dat het gebied niet aantrekkelijk wordt voor de vestiging van de rugstreeppad. Het ontstaan van poeltjes of plassen op het bouwterrein in het zomerhalfjaar (vanaf april) dient derhalve te worden voorkomen, zodat er geen geschikt voortplantingswater voor de rugstreeppad aanwezig is.

Indien tijdens de uitvoering van de werkzaamheden beschermde soorten worden waargenomen dienen maatregelen te worden genomen om schade aan deze individuen zo veel mogelijk te beperken (bijvoorbeeld wegvangen en verplaatsen).

Houtopstanden

In relatie tot onderhavige ontwikkeling worden geen houtopstanden geveld. De bescherming van houtopstanden vormt dan ook geen beperking voor de beoogde ruimtelijke ontwikkeling.

5.7.3 Conclusie

Gebiedsbescherming

In de realisatiefase is er sprake van een kleine toename van stikstofdepositie. Ondanks deze kleine toename kunnen met zekerheid (significant) negatieve effecten ten gevolge van de deposities worden uitgesloten voor de natuurlijke kenmerken van de Natura 2000-gebieden en de voor deze gebieden gestelde instandhoudingsdoelstellingen. De noodzaak voor het verkrijgen van een vergunning is ter beoordeling van de provincie Limburg

Voor de gebruiksfase kan op voorhand een toename van stikstofdepositie worden uitgesloten, aangezien de pompen elektrisch worden aangedreven. Een stikstofonderzoek ten aanzien van de gebruiksfase is derhalve niet noodzakelijk.

Soortenbescherming

In onderstaande punten wordt de eindconclusie weergegeven:

- de omschreven werkwijzen met betrekking tot zowel de zorgplicht als ten aanzien van vogels dienen in acht te worden genomen zodat een overtreding van de natuurwetgeving wordt voorkomen;

- om een verstorend effect op foeragerende vleermuizen uit te sluiten, dienen maatregelen te worden genomen om vertrooiing van licht tegen te gaan (bijvoorbeeld door verlichting laag te plaatsen of het licht af te kappen van de omgeving met kappen);
- nader onderzoek naar soorten is niet noodzakelijk;
- een ontheffing in het kader van de Wnb (soorten) is niet noodzakelijk;
- voor algemeen voorkomende soorten geldt een algemene vrijstelling als het ruimtelijke ingrepen betreft;

5.8. Verkeer en parkeren

5.8.1 Verkeersgeneratie

Tijdens de aanleg van de locatie worden diverse mobiele werktuigen ingezet zoals graafmachines, tractors, vrachtwagens en een asfalteermachine. Indien de locatie aangelegd zal worden voor een grote toren zal voor de aanleg circa 120 zware vrachtvoertuigbewegingen plaats en circa 200 verkeersbewegingen met personenauto's voor het vervoer van personeel.

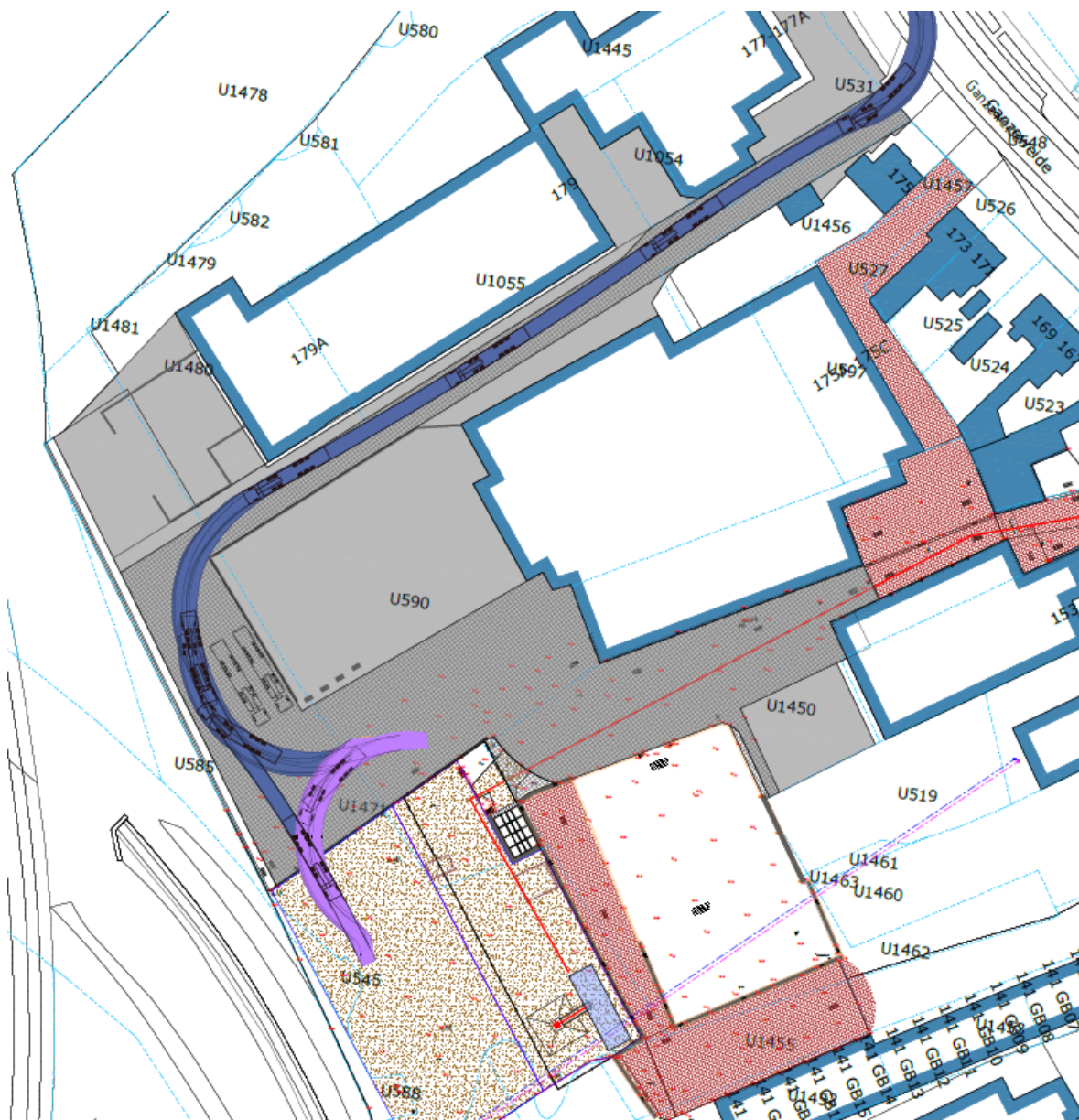
Bij selectie van een kleinere toren zal het aantal verkeersbeweging kleiner zijn. Voor transport naar locatie van de boortoren en benodigd materieel vinden circa 50 vrachttransporten (100 voertuigbewegingen) plaats. Na afloop van de boring zijn wederom circa 50 transporten benodigd om de boortoren en aanverwant materieel van locatie te voeren. Daarnaast zijn circa 5 vrachten per dag benodigd voor afvoer van boorgruis en aanvoer van materiaal.

Tijdens de gebruiksfase zal circa 1 keer per maand onderhoud plaatsvinden en er kan derhalve gesteld worden dat het initiatief niet permanent van een toename van de verkeersgeneratie zorgt.

De planlocatie is gelegen op een bedrijventerrein naast een doorgaande weg. Gelet op de beperkte tijdelijke toename van het verkeer kan gesteld worden dat het initiatief geen verkeershinder zal opleveren.

5.8.2 Ontsluiting

Het besluitgebied zal worden ontsloten door de Ganzeweide. Er zal gebruik worden gemaakt van de inrichting en de bestaande wegen van het particuliere terrein, hierover zijn afspraken gemaakt met de eigenaar. Op onderstaande afbeelding is de beoogde ontsluiting weergegeven.

Beoogde ontsluiting besluitgebied

5.8.3 Parkeren

Ten tijde van de realisatiefase is op het bestaande terrein voldoende plaats om aan de tijdelijke parkeerbehoefte te voorzien. Het beoogde bestemmingsverkeer zoals weergegeven in paragraaf 5.8.1 zal niet allemaal tegelijkertijd op het terrein moeten parkeren en een aantal van de voertuigen zal ook slechts geringe tijd op het terrein aanwezig zijn.

Tijdens de gebruiksfase vindt slechts eens per maand onderhoud plaats. Hiervoor is eveneens voldoende ruimte aanwezig om te parkeren.

5.8.4 Conclusie

Vanuit het oogpunt van 'verkeer en parkeren' bestaan er geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

5.9. Water

5.9.1 Toetsingskader

Het klimaat is aan het veranderen en leidt tot meer extremere buien. Het (hemel) watersysteem en de afvalwaterketen moet deze neerslag zo goed als mogelijk kunnen verwerken. Het besef groeit dat dit niet meer uitsluitend met grotere rioolbuizen op te vangen is. Om de waterbelangen (hemelwater en grondwater) bij ruimtelijke ontwikkelingen te borgen dient bij alle ruimtelijke ontwikkelingen de Watertoetsprocedure doorlopen te worden.

In het kader van deze toets moet elk ruimtelijk plan een waterparagraaf bevatten, waarin wordt aangegeven hoe wordt omgegaan met water. In deze paragraaf is dit beschreven. Voordat wordt ingegaan op de locatie specifieke kenmerken van het besluitgebied, is eerst het relevant beleid samengevat en worden vervolgens de beleidsregels (eisen) aangehaald waarmee in de watertoets gerekend moet worden.

Europees en Rijksbeleid

Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) heeft als doel om de kwaliteit van de Europese wateren te verbeteren ("goede toestand") en die kwaliteit goed te houden. Het belangrijkste middel om dit doel te bereiken is het stroomgebiedbeheersplan (SGBP). In een dergelijk plan worden de waterkwaliteitsdoelen en de daarvoor benodigde maatregelen beschreven om deze goede toestand te bereiken. Nederland maakt deel uit van vier internationale stroomgebieden, waarbij de gemeente Heerlen in het stroomgebied van de Maas is gelegen.

Waterwet

De Waterwet (december 2009) stelt integraal waterbeheer op basis van de 'watersysteembenadering' centraal. Deze benadering gaat uit van het geheel van relaties binnen watersystemen. Denk hierbij aan de relaties tussen waterkwaliteit, -kwantiteit, oppervlakte- en grondwater, maar ook aan de samenhang tussen water, grondgebruik en watergebruikers. Hiernaast kenmerkt integraal waterbeheer zich ook door de samenhang met de omgeving. Dit komt tot uitdrukking in relaties met beleidsterreinen als natuur, milieu en ruimtelijke ordening. Met de Waterwet is de gemeente beter uitgerust om onder andere wateroverlast tegen te gaan.

Specifiek voor wat betreft de omgang met hemelwater is de perceelegeenaar primair verantwoordelijk gesteld voor de verwerking van het op zijn perceel gevallen hemelwater. Alleen in uitzonderingsgevallen kan rechtstreeks geloosd worden.

Wet ruimtelijke ordening en de Watertoets

De watertoets is per 1 november 2003 wettelijk verplicht (en vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ordening). De watertoets betekent dat ruimtelijke plannen die vanaf deze datum ter inzage worden gelegd, voorzien moeten zijn van een waterparagraaf. Ruimtelijke plannen van de initiatiefnemer worden overlegd met de waterbeheerder.

In de waterparagraaf geeft de initiatiefnemer aan welke afwegingen in het plan ten aanzien van water zijn gemaakt. Het is een toelichting op het doorlopen proces en maakt de besluitvorming ten aanzien van water transparant. In geval van locatiekeuzes en bij herinrichting van bestaand bebouwd gebied geeft de initiatiefnemer expliciet aan welke rol de kosten en risico's van verdroging, verzilting, overstroming en overlast hebben gespeeld bij de besluitvorming. De waterparagraaf grijpt zichtbaar terug op de afsprakennotitie en het wateradvies van de waterbeheerder.

Waterbeleid 21e eeuw: anders omgaan met water

Door de opgetreden wateroverlast heeft de regering de commissie Waterbeheer 21e eeuw in het leven geroepen. De commissie geeft advies over de problemen en hoe die in de toekomst

te voorkómen zijn. Op 31 augustus 2000 bracht de commissie het advies Waterbeleid voor de 21e eeuw "Geef water de ruimte en de aandacht die het verdient" uit. De commissie concludeerde dat de manier waarop wij nu met water omgaan niet voldoende is voor de verwachte klimaatsveranderingen. De bevindingen van de commissie zijn verwoord in de hedendaagse wetgeving en beleidsnota's. In grote lijnen ligt de nadruk op de kwantiteitstrits vasthouden-bergen-afvoeren en de kwaliteitstrits schoonhouden-scheiden-schoonmaken.

Nationaal Bestuursakkoord Water

Met het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) (2011) onderstrepen het Rijk, het Interprovinciaal Overleg, de Unie van Waterschappen en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten de gezamenlijke opgave om het watersysteem op zo kort mogelijke termijn en tegen de laagste maatschappelijke kosten op orde te brengen en te houden. Samenwerken is de rode draad van het geactualiseerde Nationaal Bestuursakkoord.

Het NBW is een uitwerking van het waterbeleid 21e eeuw (WB21) en de KRW. De belangrijkste doelen en taken zijn:

- het teveel (overlast) of tekort (onderlast) aan water aanpakken;
- verbetering van de waterkwaliteit.

Regionaal en gemeentelijk beleid

Provinciaal Waterplan Limburg 2016-2021

Het waterbeleid in het Provinciaal Waterplan 2016-2021 omvat de strategische hoofdlijnen voor het provinciale waterhuishoudkundig beleid en is een uitwerking van het POL2014.

Waterbeheersplan 2016-2021 Waterschap Limburg

Het Waterbeheersplan 2016-2021 is het centrale beleidsplan van het waterschap. Het bevat de beleidsvoornemens voor de periode 2016-2021. Daarnaast wordt een globale doorkijk geboden naar de verdere toekomst.

Het Waterbeheerplan zet de koers uit voor een toekomstbestendig waterbeheer in Limburg. Het beschrijft:

- hoe ze het watersysteem en waterkeringen op orde willen brengen;
- voor welke thema's ze aan de lat staan en hun strategie hiervoor;
- welke maatregelen ze gaan uitvoeren, wie de partners daarin zijn en hoe ze dit monitoren en bijsturen.

Ook staat beschreven welke bijdrage de waterschappen leveren aan de Europese Kaderrichtlijn Water. Voorbeelden van maatregelen zijn: het aanleggen en verbeteren van dijken tegen overstromingen, het aanpakken van knelpunten van wateroverlast, herstellen van beken en het optimaliseren van de rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Keur en beleidsregels Keur Waterschap Limburg 2019

Vanaf 1 april 2019 is de nieuwe Keur van Waterschap Limburg officieel in werking getreden. De Keur is een document met regels die het waterschap hanteert om beken, dijken, waterwerken en grondwater in Limburg te beschermen. Het is een belangrijk document voor iedereen die bij, of met water, activiteiten onderneemt. In de keur zijn o.a. de normen opgenomen waaraan de verwerking van (hemel)water aan dient te voldoen. Deze normen heeft de gemeente Heerlen overgenomen en verwerkt in het Watertakenplan Heerlen 2020-2024.

Watertakenplan Heerlen 2020-2024

Goede riolering is nodig voor de bescherming van de volksgezondheid, het milieu en het tegengaan van wateroverlast en droogte in onze gemeente. Aanleg en beheer van de riolering is een gemeentelijke taak, die zijn wettelijke basis vindt in de Wet Milieubeheer en de Waterwet.

Het Watertakenplan 2020-2024 omvat de volgende items:

- evaluatie verbreed Gemeentelijk Rioleringsplan 2016-2020;

- invulling van de zorgplichten afvalwater, hemelwater en grondwater;
- beleid, speerpunten en maatregelen;
- samenwerking Parkstad;
- personele en financiële middelen.

Bij ontwikkelingsplannen die aansluiten op het gemeentelijk stelsel dient minimaal 35 mm waterberging ingepast te worden. Waterschap Limburg hanteert als uitgangspunt dat toekomstige hemelwatervoorzieningen vereist zijn bij een verhardingstoename groter dan 2.000 m² en gedimensioneerd dienen te zijn op een bui van 80 mm met een leegloop/beschikbaarheid binnen 24 uur. Open bergingsvoorzieningen dienen een waakhoogte te hebben van 25 cm (bij voorkeur 50 cm) en voorzien te zijn van een duurzame (en bij voorkeur van een vaste regelbare) leegloopvoorziening van maximaal 2 l/sec/ha. Voorts dient een hemelwatervoorziening boven de gemiddeld hoogste grondwaterstand (GHG) aangelegd te worden. Aan de bovenkant van de voorgeschreven dynamische berging dient een calamiteitenleegloop aangelegd te worden met een maximale leegloop van 10l/s/ha.

5.9.2 Toetsing

Kenmerken van het watersysteem

Grondwater

Uit het sonderingsonderzoekonderzoek (Bijlage 10) blijkt de hoogte van het maaiveld ter plaatse van de meetpunten varieert ten tijde van het onderzoek van ca. 76,6 tot 76,8 m + NAP. Op 30 juni 2021 is tot een diepte van ca. 75 m NAP geen grondwater aangetroffen. Tijdens het sondeerwerk op 2 september stond het grondwaterniveau op ca. 74,6 m NAP. Ook tijdens het boorwerk op 20-09-2022 is het grondwaterniveau gepeild. Er werd een waterstand gemeten van ca. 75,4 m NAP.

Oppervlaktewater

Direct ten westen van het besluitgebied is op grond van de leggerkaart van Waterschap Limburg primaire watergang 'Nieuwe Caumerbeek' gelegen. Het besluitgebied ligt buiten de primaire watergang. Op basis van de huidige bestemming is een deel van het besluitgebied bestemd als waterstaatsvoorziening (bufferbassin) en is een onderdeel van de watergang die grenst aan deze locatie. Het Waterschap Limburg heeft in overleggen reeds aangegeven dat deze bestemming voor hun niet meer relevant is.

Hemel- en afvalwater

Huidige situatie

In de huidige situatie is het gehele terrein met een oppervlakte van ca. 2.500 m² voorzien van een halfverharding van puingranulaat met een dikte van 0,5 meter. Het terrein is licht aflopend naar het aangrenzende perceel van de Caumerbeek. Regenwater dat op het terrein valt, zal ter plekke infiltreren in de ondergrond van puinverharding. Met een Holle ruimte percentage van 30% bedraagt de berging in het puingranulaat $1,0 \times 0,5 \times 30\% = 0,15$ m oftewel 150 mm. Zodoende kan een regenreeks van 80 mm geheel in de halfverharding geborgen worden. Mocht de ondergrond bij zeer hevige of langdurige neerslag onverhoopt verzadigd zijn, dan stroomt het regenwater in het uiterste geval af naar deze beek.

Tijdelijke situatie (gedurende de boorfase)

Voor de tijdelijke situatie is een regenwaterbuffer voorzien met een inhoud van 200 m³ (2.500 m² x 80 mm). Conform de eisen die gesteld worden aan boorlocaties dient dit afstromend regenwater te worden opgevangen in een vloeistofdichte voorziening. Deze buffer wordt derhalve vloeistofdicht uitgevoerd. Bij neerslag zal regenwater oppervlakkig naar de buffer afstromen en hier worden geborgen. Na bemonstering en analyse van het opgevangen regenwater wordt dit afhankelijk van de analyse resultaten en na overleg met het bevoegd gezag per tankwagons afgevoerd of geloosd op het gemeentelijk riool of in de Caumerbeek.

Toekomstige situatie

In de toekomstige situatie blijft deze bestaande halfverharding gehandhaafd. Op deze halfverharding wordt een unit geplaatst met de afmetingen van 15 x 4,5 meter. Daarnaast zal rondom de boring een betonplaat worden aangelegd met de afmetingen van 8,0 x 8,0 meter. Het regenwater van deze bouwwerken zal afstromen naar de bestaande halfverharding en zal, gelijk de huidige situatie, ter plekke infiltreren in de puinverharding. Ter plekke van de bouwwerken zal de halfverharding geen regenwater meer kunnen bergen. Het verhard

oppervlak neemt derhalve af met $8 \times 8 + 15 \times 4,5 = 132 \text{ m}^2$. De berging neemt derhalve af met $132 / 2.500 = 5\%$. Per vierkante meter kan dan nog $150 - 5\% = 142 \text{ mm}$ regenwater geborgen worden. Er is derhalve meer dan voldoende ruimte om een regenbui van 80 mm te bergen.

Momenteel is geen infiltratieonderzoek beschikbaar. Op basis van de diverse grondonderzoeken die op het terrein hebben plaatsgevonden volgt dat de ondergrond bestaat uit een toplaag van 0,5 meter bestaande uit een halfverharding. Daaronder bevindt zich een leemlaag. Een halfverharding is over het algemeen zeer goed doorlatend, uit de literatuur volgen gemiddelden van 5.0 m/dag en meer. Leem daarentegen staat bekend om zijn zeer matige k-waarde. Uit de literatuur volgen gemiddelden van 0,3 m/dag. Regenwater zal derhalve direct wegzakken in de halfverharding en van daaruit moeten infiltreren in de leemlaag. Bij het bepalen van de leeglooptijd is derhalve gerekend met een zeer slechte k-waarde van 0,1 m/dag. Deze k-waarde zijn, tezamen met de overige gegevens, ingevuld in een spreadsheet. Deze spreadsheet is als Bijlage 11 aan onderhavige ruimtelijke onderbouwing toegevoegd. Hieruit volgt een leeglooptijd van de voorziening van 25 uur.

Hiermee voldoet het systeem nagenoeg aan de gestelde leeglooptijd van 24 uur. Op basis van deze berekening volgt dat een berging van 145 m^3 voldoet, terwijl op het terrein in de halfverharding een berging aanwezig is die ruim 4x zo groot is dan de maximaal benodigde berging middels een dynamische berekening. Na 24 uur kan een volgende hevige regenreeks derhalve geheel in het systeem geborgen worden.

In de toekomstige situatie is de kans op optredende wateroverlast derhalve en gelijk met de huidige situatie, 0. Tijdens de verdere voorbereiding zal een infiltratieonderzoek worden uitgevoerd om de k-waarde van de ondergrond definitief vast te stellen.

Overleg waterbeheerder

Op 13 juli 2022 en op 14 september 2022 heeft een vooroverleg plaatsgevonden met onder andere Waterschap Limburg en Provincie Limburg.

Het waterschap heeft aangegeven dat op het perceel geen waterstaatswerken meer gepland staan. Ook dient het perceel niet meer als overloopgebied bij hoogwater.

5.9.3 Conclusie

Het aspect 'water' vormt derhalve geen belemmering voor onderhavige voornemen.

5.10. Archeologie

5.10.1 Toetsingskader

Het "Europees Verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed", kortweg het Verdrag van Malta, is op 16 januari 1992 te Valetta tot stand gekomen. Het Verdrag beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt beter te beschermen. In 1992 ondertekende Nederland het 'Verdrag van Malta' van de Raad voor Europa. In het verdrag is de omgang met het Europees archeologisch erfgoed geregeld. Het verdrag is geratificeerd door de Eerste en Tweede Kamer en sedert september 2007 is de Archeologische monumentenzorg geïmplementeerd in de Monumentenwet 1988, die vanaf 1 juli 2016 deels is overgegaan in de Erfgoedwet. De onderdelen over omgevingsrecht uit de Monumentenwet gaan (naar verwachting) in 2021 over naar de Omgevingswet. Voor deze onderdelen is een overgangsregeling in de Erfgoedwet opgenomen.

De essentie is dat voorafgaand aan de uitvoering van plannen onderzoek moet worden gedaan naar de aanwezigheid van archeologische waarden en daar in de ontwikkeling van plannen zoveel mogelijk rekening mee te houden.

Volgens de wettelijke verplichting wordt in ruimtelijke plannen rekening gehouden met bekende en verwachte archeologische waarden. De Monumentenwet geeft een vrijstelling van onderzoeksplicht voor projecten kleiner dan 100 m², maar geeft de gemeente de vrijheid deze aan te passen. Die afwijking kan zowel naar boven als naar onder. Voor de diepte van bodemingrepen bevat de wet geen grens.

Gemeentelijk beleid

Voor geheel Parkstad Limburg is een archeologische waarden- en verwachtingenkaart opgesteld, de archeologische beleidskaart. Deze kaart is gebaseerd op uitgevoerd inventariserend archeologisch onderzoek. Voor de gemeente Heerlen en de overige Parkstadgemeenten is door archeologisch adviesbureau RAAP een uitgebreid onderzoek uitgevoerd. Het RAAP-rapport betreft een bureauonderzoek naar de archeologische verwachtingen waarbij een inventarisatie heeft plaatsgevonden van de bekende archeologische vindplaatsen binnen de Parkstadgemeenten en van landschappelijke (geologische en geomorfologische) en bodemkundige gegevens van het grondgebied. Daarnaast zijn de uitgevoerde archeologische onderzoeken geïnventariseerd, waarbij rekening is gehouden met vergraven of ontgronde gebieden, en heeft een literatuuronderzoek plaatsgevonden. In dit verband is onder andere ook het Actueel Hoogtebestand Nederland bestudeerd. Op basis van de genoemde inventarisaties is een archeologisch verwachtingsmodel opgesteld, dat haar neerslag heeft gevonden in een geactualiseerde archeologische verwachtingenkaart die door de gemeenteraad van Heerlen is vastgesteld op 1 oktober 2013.

Het doel van de archeologische verwachtingenkaart is het zichtbaar maken waar archeologische waarden aanwezig zijn of kunnen worden verwacht, en het daaraan koppelen van een onderzoeksplicht. Hiermee wordt tevens duidelijk bij welke werkzaamheden wel en bij welke geen archeologisch onderzoek noodzakelijk zal zijn. In de kaart worden de volgende zes categorieën onderscheiden.

Categorie 1: beschermde Rijksmonumenten

Voor werkzaamheden is hier altijd een vergunning volgens de Erfgoedwet vereist.

Categorie 2: gebieden van zeer hoge waarde en de historische dorpskernen

Voor deze gebieden is voor de oppervlakte het wettelijk minimum van 100 m² genomen. Projecten die over een groter oppervlak de bodem verstoren zijn onderzoeksplichtig. De monumentenwet geeft geen minimum voor de diepte van verstoring. Voor de gemeente Heerlen is voorgesteld geen onderzoeksplicht op te leggen voor werkzaamheden minder dan 40 cm diep.

Categorie 3 en 4: gebieden met een hoge en middelhoge verwachtingswaarde

Voor deze gebieden zijn de ondergrenzen nog verder verruimd (respectievelijk 250 m² en 2500 m² oppervlakte, bij meer dan 40 cm diepte). Hierdoor zijn alleen de grotere projecten onderzoeksplichtig en geldt voor de meeste kleinere (particuliere) vergunningaanvragen geen onderzoeksplicht.

Categorie 5: gebieden met een lage verwachtingswaarde

In gebieden met een lage trefkans, geldt alleen voor grotere projecten (10.000 m² en meer dan 40 cm diepte) een onderzoeksplicht.

Categorie 6: gebieden zonder verwachtingswaarde

In deze gebieden geldt geen onderzoeksplicht.

In het algemeen geldt dat een ontheffing van de onderzoeksplicht mogelijk is wanneer blijkt (na archeologisch advies van een gekwalificeerde archeoloog) dat het project een gering risico vormt voor het "bodemarchief".

5.10.2 Onderzoek

Op de meest actuele beleidskaart is valt onderhavig besluitgebied onder categorie 5 'gebieden met een lage archeologische verwachtings-waarde'. Bij een verstoringsdiepte van meer dan 40 cm én een verstoringsoppervlakte van meer dan 10.000 m² is een archeologisch vooronderzoek noodzakelijk. Voor deze locatie geldt dat een gebied van een kleine 5.000 m²

zal worden ontgraven tot maximaal ca. 60cm beneden maaiveld. Ter plekke zal een tijdelijke verharding worden aangebracht. Na gereedkomen van de werkzaamheden zal het terrein in de huidige toestand worden teruggebracht.

Er is derhalve geen archeologisch onderzoek noodzakelijk.

5.10.3 Conclusie

Het aspect 'archeologie' vormt geen belemmering voor onderhavig voornemen.

5.11. Cultuurhistorie

5.11.1 Toetsingskader

Op grond van het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a Bro) dient in het plan rekening gehouden te worden met cultuurhistorie. Cultuurhistorie heeft onder andere betrekking op de historische stedenbouwkundige en historisch geografische waarden in het gebied. In het plan moet beschreven worden hoe met de in het gebied aanwezige waarden en de aanwezige of te verwachten monumenten wordt omgegaan.

De Erfgoedwet bevat de wet- en regelgeving voor behoud en beheer van het cultureel erfgoed en archeologie in Nederland. Het is op basis hiervan verplicht om de facetten historische (steden)bouwkunde en historische geografie mee te nemen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

5.11.2 Toetsing

Op de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Limburg wordt het besluitgebied en de directe omgeving niet aangeduid als een cultuurhistorisch element. De dichtbijzijnde gelegen element betreft een cultuurhistorisch vlakelement in de vorm van een oude stads- of dorpskern. Dit vlak is gelegen op een aantal gebouwen aan de Ganzeweide. Onderhavig initiatief heeft echter geen invloed op dit cultuurhistorisch element.

Er zijn geen Rijksmonumenten, provinciale of gemeentelijke monumenten aanwezig in het besluitgebied en directe omgeving. Er is geen sprake van een beschermd stads- en dorpsgezicht of van werelderfgoed op het besluitgebied.

5.11.3 Conclusie

Vanuit het aspect 'cultuurhistorie' bestaan er geen belemmeringen met betrekking tot de beoogde ontwikkeling.

5.12. Niet gesprongen explosieven en na-ijleffecten mijnbouw

5.12.1 Toetsing

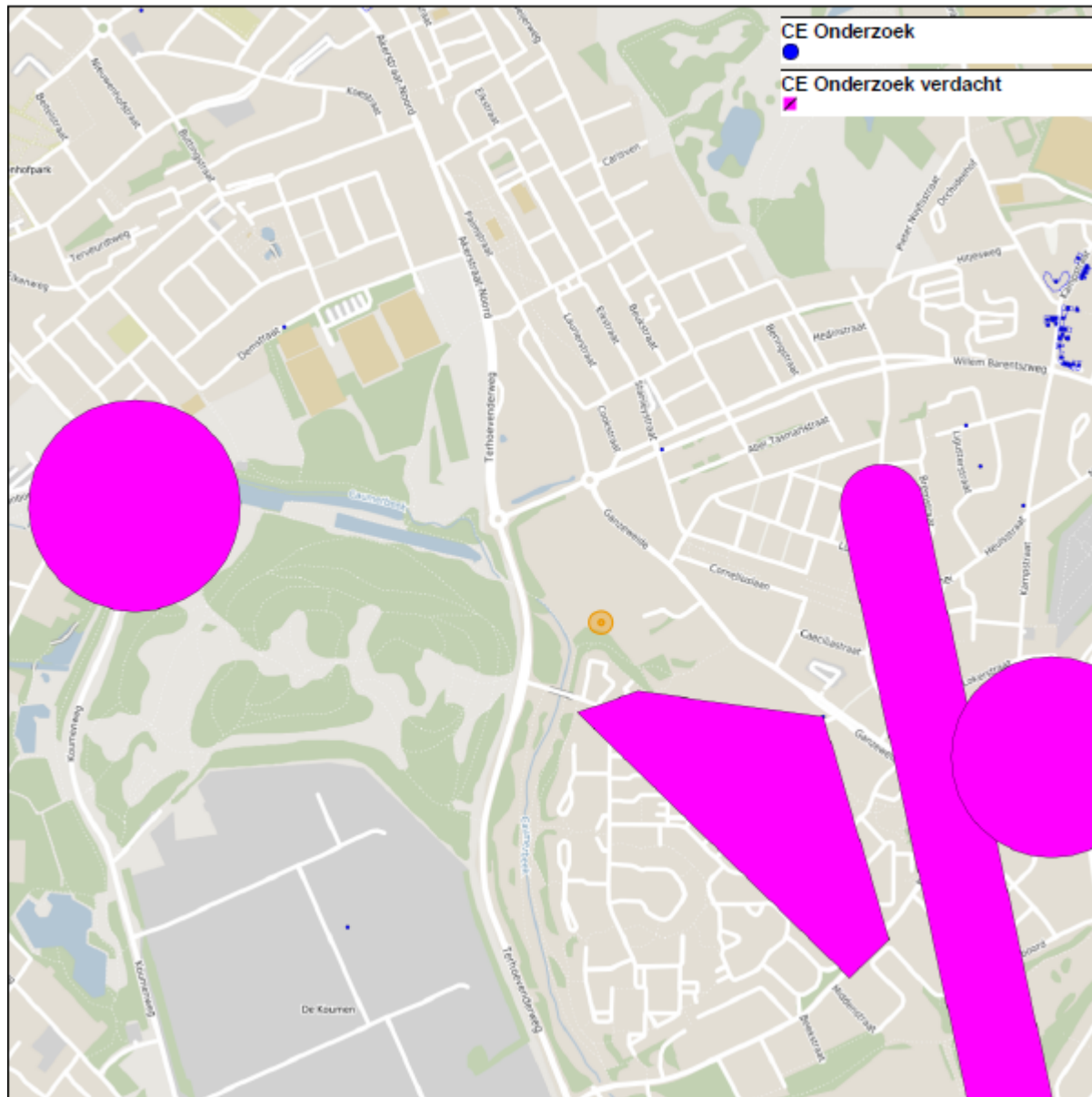
Niet gesprongen explosieven

Op vele locaties in Nederland bevinden zich nog conventionele explosieven uit de Tweede Wereldoorlog in de ondergrond, zoals niet ontplofte vliegtuigbommen (blindgangers, granaten, mijnen en (handwapen)munitie. Het grondgebied van de gemeente Heerlen heeft in de Tweede Wereldoorlog onder vuur gelegen.

Op basis van de gemeentelijke gegevens blijkt dat het besluitgebied niet is gelegen binnen

een verdachte locatie. Er bestaat derhalve geen aanleiding is om aan te nemen dat de gronden ter plaatse van de beoogde mijnwaterbron verdacht zijn op het aantreffen van niet gesprongen explosieven. Het is echter te allen tijden de verantwoordelijkheid van de eigenaar van de grond om bij grondwerkzaamheden te zorgen voor een gezonde en veilige werkomgeving. Binnen de onverdachte gebieden kunnen werkzaamheden uitgevoerd worden zonder verdere maatregelen met betrekking tot OCE (Opsporing Conventionele Explosieven).

Echter kan de mogelijke aanwezigheid van conventionele explosieven nooit geheel worden uitgesloten. Daarom geldt in onverdachte gebieden het protocol toevallsvondsten CE.

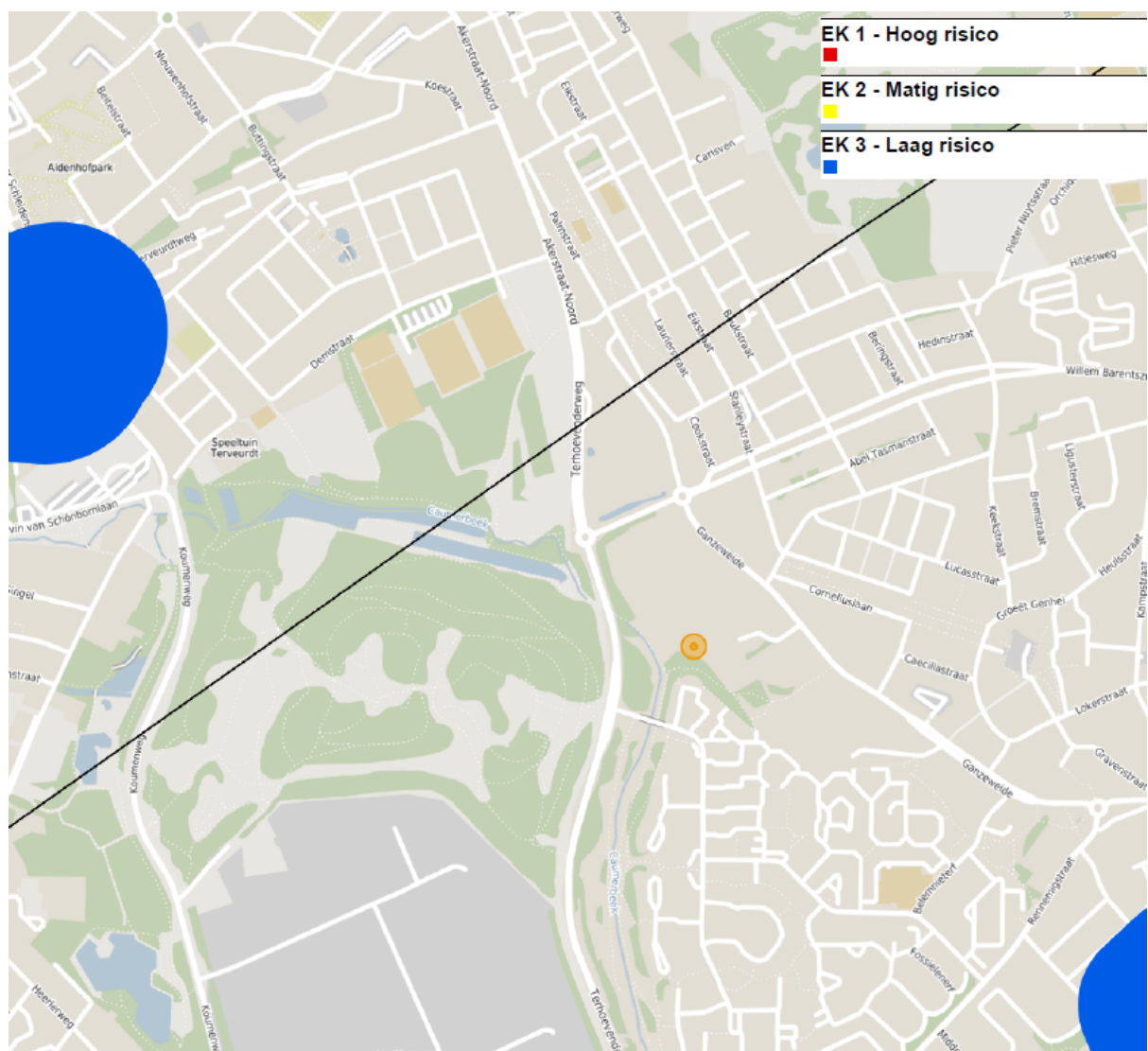

Kaart explosieven met globale ligging besluitgebied (oranje cirkel)

Na-ijleffecten mijnbouw

In deze paragraaf wordt ingegaan op de mogelijke risico's zoals beschreven in het rapport "najiende gevolgen van de steenkolenwinning in Zuid-Limburg" van 14-12-2016 door het Ministerie van Economische Zaken, met betrekking tot ondiepe winning en/of protectie zone industriële schachten en/of risico's door mijngas.

Op basis van de gemeentelijke gegeven is het besluitgebied niet gelegen binnen een risicogebied. Dit vormt derhalve geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

Figuur 18 Kaart met verdachte locaties niet gesprongen explosieven

5.12.2 Conclusie

Vanuit het aspect 'niet gesprongen explosieven en na-ijleffecten mijnbouw' bestaan er geen belemmeringen met betrekking tot de beoogde ontwikkeling.

Hoofdstuk 6 Afweging belangen

De gewenste ontwikkeling de warmtebron is strijdig met het geldende bestemmingsplan 'Heerlerheide-West', zoals dit op 4 september 2009 door de gemeenteraad van Heerlen is vastgesteld. De beoogde ontwikkeling is op basis van het vigerend bestemmingsplan niet mogelijk. De activiteiten passen qua gebruik niet binnen de bestemmingen. Het gebouw is eveneens strijdig met de bouwhoogte van bouwwerken.

In het bestemmingsplan zijn geen afwijkings- of wijzigingsbevoegdheden opgenomen. Het planvoornemen is derhalve niet rechtstreeks toegestaan ingevolge het thans vigerende bestemmingsplan. De realisatie en exploitatie van de warmtebron ten behoeve van een energienetwerk binnen het besluitgebied kan echter mogelijk worden gemaakt door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo, artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°). Een voorwaarde daarbij is dat middels een goede ruimtelijke onderbouwing wordt aangetoond dat het initiatief van een goede ruimtelijke ordening getuigt. In dat kader is onderhavige ruimtelijke onderbouwing opgesteld.

Tegen de voorgenomen ontwikkeling bestaan uit ruimtelijk en stedenbouwkundig oogpunt geen bezwaren. Het initiatief past op de locatie betreffende een bedrijventerrein. Daarnaast bestaan er, buiten de strijdigheid met het vigerende bestemmingsplan, gezien de aard en schaal van het initiatief, vanuit het geldend beleid geen belemmeringen.

De ontwikkeling wordt niet belemmerd door aanwezige, storende milieuaspecten en de benodigde voorzieningen, als riolering en overige kabels en leidingen zijn rondom en binnen het besluitgebied aanwezig. Vooralsnog zal middels de beoogde ontwikkeling geen schade worden toegebracht aan natuur- of landschapselementen en -structuren.

Op basis van het voorgaande wordt dan ook geconcludeerd dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar en haalbaar is.

Hoofdstuk 7 Uitvoerbaarheid

7.1. Economische uitvoerbaarheid

Op 1 juli 2008 zijn samen met de Wet ruimtelijke ordening (Wro) bepalingen omtrent de grondexploitatie (Afdeling 6.4 Wro) in werking getreden. In de Grondexploitatiewet is bepaald dat de gemeente bij het vaststellen van een planologische maatregel waarin mogelijkheden voor een bouwplan gecreëerd worden, verplicht is maatregelen te nemen die verzekeren dat de kosten die gepaard gaan met de ontwikkeling van de locatie worden verhaald op de initiatiefnemer van het plan.

Indien het kostenverhaal anderszins is verzekerd, dan kan de gemeente afzien van het opstellen van een exploitatieplan.

Als bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, eerste lid, van de wet, wordt aangewezen als een bouwplan voor:

- a. de bouw van een of meer woningen;
- b. de bouw van een of meer andere hoofdgebouwen;
- c. de uitbreiding van een gebouw met ten minste 1000 m² bruto-vloeroppervlakte of met een of meer woningen;
- d. de verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor woondoeleinden, mits ten minste 10 woningen worden gerealiseerd;
- e. de verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor detailhandel, dienstverlening, kantoor of horecadoeleinden, mits de cumulatieve oppervlakte van de nieuwe functies ten minste 1500 m² bruto-vloeroppervlakte bedraagt;
- f. de bouw van kassen met een oppervlakte van ten minste 1000 m² bruto-vloeroppervlakte.

Hoewel er sprake is van een bouwplan op grond van artikel 6.12 lid 1 onder b is er geen sprake van exploitatiekosten. Het is derhalve niet noodzakelijk een anterieure overeenkomst af te sluiten.

Hoofdstuk 8 Procedure en overleg

8.1. Procedurestappen

Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan dient de uitgebreide procedure, zoals beschreven in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te worden gevolgd. Hiertoe is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. De Wabo geeft hierop enkele aanvullingen. Dit zijn onder andere:

- Aanvraag, ontwerpbesluit en/ of het definitieve besluit moeten op grond van zowel de Wabo als het Besluit omgevingsrecht (Bor) in bepaalde specifieke gevallen aan specifieke personen of instanties worden toegestuurd. Te denken valt aan het orgaan dat de verklaring van geen bedenkingen afgeeft, de Inspectie, een ander bestuursorgaan dan het aangewezen bevoegd gezag, etc.
- Iedereen kan zienswijzen op het ontwerpbesluit indienen (art. 3.12 lid 5 Wabo). Alleen belanghebbenden kunnen rechtstreeks in beroep gaan bij de Rechtbank, mits aan de eisen van artikel 6:13 Awb is voldaan.
- De beslistermijn van zes maanden begint te lopen op de dag ná de dag van ontvangst van een ontvankelijke aanvraag (art. 3.12 lid 7 Wabo).
- De beslistermijn van zes maanden mag éénmaal verlengd worden, met ten hoogste zes weken (art. 3.12 lid 8 Wabo).
- Bij een geval als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3º, van de Wabo (de toestemming uit de Wabo die in de plaats komt van het projectbesluit) wordt de kennisgeving van het ontwerpbesluit en de mededeling van het definitieve besluit in de Staatscourant geplaatst. De mededeling van het definitieve besluit wordt tevens langs elektronische weg gedaan en beschikbaar gesteld (art. 6.14 Bor).

8.2. Vooroverleg

In artikel 6.18 van het Besluit omgevingsrecht is artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening van toepassing verklaard. Voor deze procedure dient dan ook vooroverleg te worden gevoerd met diensten van het Rijk, provincie en het waterschap. Deze instanties kunnen aangeven dat in bepaalde gevallen vooroverleg niet noodzakelijk is. Bij de voorbereiding van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan moet, indien niet is aangegeven dat van vooroverleg kan worden afgezien, daarom overleg worden gepleegd met het Waterschap, met andere gemeenten wiens belangen bij het plan betrokken zijn en met de betrokken rijks- en provinciale diensten.

Op 13 juli 2022 en op 14 september 2022 heeft een vooroverleg plaatsgevonden met onder andere Waterschap Limburg en Provincie Limburg.

Het waterschap heeft aangegeven dat op het perceel geen waterstaatswerken meer gepland staan. Ook dient het perceel niet meer als overloopgebied bij hoogwater.

8.3. Zienswijzen procedure omgevingsvergunning

Het ontwerpbesluit met bijbehorende stukken heeft vanaf ... gedurende een periode van zes weken ter inzage gelegen. Gedurende deze periode was het mogelijk om een zienswijze in te dienen. In totaal zijn ... zienswijzen ontvangen op de ontwerp omgevingsvergunning.

8.4. Beroep en hoger beroep

het verlenen van de vergunning kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank tegen de verleende vergunning. Tot slot kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.